
ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Точка зору

Федералізація — подвійні стандарти Росії

СТОР. 5

Спорт

Сумно, але не соромно

СТОР. 9

Ювілей

Донецький університет подарував Вінниці троянду

СТОР. 11

№ 94 (6098) П'ЯТНИЦЯ, 29 ТРАВНЯ 2015 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Захід не збирається скасовувати санкції

Росія має зробити все для реалізації Мінських домовленостей, однак це не призведе до скасування санкцій, запроваджених проти Москви з огляду на окупацію Криму. Про це днями заявив представник Державного департаменту США Джефф Ратке, **передає «Інтерфакс-Україна».** На питання журналіста про те, чи залишаться чинними економічні обмеження, запроваджені у зв'язку з анексією півострова, він відповів: «Так, усе правильно». Це питання виникло після виступу віце-президента США Джо Байдена минулої п'ятниці у Вашингтоні, коли Байден заявив, що Сполучені Штати повинні зберігати санкції, що діють проти Росії, до тих пір, поки не будуть виконані всі пункти Мінських домовленостей. СТОР. 8

Борги із зарплати скоротилися вдвічі

З 132 до 72 мільйонів гривень знизилася заборгованість із зарплати на Дніпропетровщині за останні два місяці. Повністю розрахувалися із працівниками дев'ять економічно активних підприємств регіону, ще тринадцять скоротили заборгованість на 39 мільйонів гривень.

Як повідомив радник голови облдержадміністрації Віктор Сергєєв, повністю відсутня заборгованість із зарплати в п'яти містах обласного значення й п'ятнадцяти районах, **інформує наш дніпропетровський власкор Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.**

У нацбезпеки з'явилася стратегія: спочатку — перемогти агресора, у майбутньому — членство в НАТО

Через рік від початку воєнних дій на сході нашої країни Україна таки одержала нову Стратегію національної безпеки. Цей документ 6 травня цього року затвердила РНБО і днями підписав глава держави. Він спрямований «на реалізацію до 2020 року певних пріоритетів державної політики національної безпеки, а також реформ, передбачених Угодою про асоціацію між Україною і ЄС та Стратегією сталого розвитку «Україна-2020». СТОР. 2

Травень 2015-го. Львівська область. Навчання на Яворівському полігоні.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Володимир ГРОЙСМАН: «Україна потребує чітких і зрозумілих рішень щодо її європейської перспективи»

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

На цьому наголосив Голова Верховної Ради України Володимир Гройсман під час учорашньої зустрічі зі Спікером Сейму Литовської Республіки Лоретою Граужинене, Маршалком (Спікером) Сенату Республіки Польща Богданом Борусевичем та членами Президії Міжпарламентської асамблеї Верховної Ради України, Сейму Литовської Республіки, Сенату та Сейму Республіки Польща. Глава парламенту 28—30 травня перебуває з візитом у Литовській Республіці з метою участі у шостому засіданні Міжпарламентської асамблеї Верховної Ради України, Сейму Литовської Республіки, Сенату та Сейму Республіки Польща. СТОР. 2

На знімку: Маршалок (Спікер) Сенату Республіки Польща Богдан Борусевич, Спікер Сейму Литовської Республіки Лорета Граужинене, Голова Верховної Ради України Володимир Гройсман.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

КОРОТКО

■ У Миколаєві проходить міжнародна виставка «Суднобудування-2015». На ній презентують сучасні технології та обладнання для річкових та морських кораблів, а також нові проекти розвитку галузі, **повідомляє наш власкор Ірина НЕЖИГАЙ.**

■ На Всеукраїнському туристичному фестивалі «У гості до українців», що відбудеться цими вихідними у Києві, рівняни презентують виставкову фотоекспозицію з найвизначнішими туристичними об'єктами області, зокрема, Тунель кохання, Острозький та Дубенський замки та ін., **передає наш власкор Олександра ЮРКОВА.**

■ Пацієнти з діагнозом ВІЛ/СНІД, які проживають на Дніпропетровщині, повністю забезпечені препаратами антиретровірусної терапії. Як повідомляють в департаменті охорони здоров'я облдержадміністрації, запасів ліків вистачить мінімум на чотири місяці, **передає наш власкор Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.**

Стягнення штрафу на дорозі порушує права водіїв — детальніше про це в наступному номері газети

Володимир ГРОЙСМАН: «Україна потребує чітких і зрозумілих рішень щодо її європейської перспективи»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Щодо Ризького саміту — є питання щодо безвізового режиму, є рішення щодо підтримки України. Ми розуміємо, які кроки Україна ще має зробити, — зазначив В. Гройсман. — Разом із тим, ми хочемо більш чітких і зрозумілих рішень для України». «Очевидним є те, що процес пішов — і змін, і реформ, можливо, не так швидко, як хотілося би, але ці процеси вже неможливо зупинити, у тому числі, процес конституційних змін у частині децентралізації влади», — наголосив він, додавши, що «ми дуже близько до знаходження якісної моделі». Керівник українського парламенту подякував своїм колегам за всебічну підтримку. «Ми це відчуваємо і розуміємо, що для нас будуть нові виклики», — сказав він, наголосивши, що військова агресія Росії стосується не лише України, а «спрямована на розкол Євросоюзу і є потенційною загрозою для наших країн». «Тому мені б дуже хотілося, аби до наступного засідання нашої Асамблеї в Україні запанував мир, і будь-які загрози для України і Євросоюзу були усунуті», — сказав В. Гройсман. У цьому контексті Голова Верховної Ради зазначив, що сьогодні надзвичайно важливим є поглиблення міжпарламентської тристоронньої співпраці та координація зусиль наших країн на міжнародній арені.

Програмою візиту Голови Верховної Ради до Литовської Республіки також передбачено виступ Голови Верховної Ради України на сесії Асамблеї, інші офіційні зустрічі. Члени офіційної парламентської делегації візьмуть участь у засіданнях комітетів Асамблеї.

Прес-служба Верховної Ради України.

Введення миротворців, як лакмусовий папірець

Старі формати безпеки, розроблені одразу після завершення Другої світової війни, уже не працюють, тому Україна потребує миротворців. Про це під час восьмого Київського безпекового форуму заявив Президент України Петро Порошенко.

«Це — лакмусовий папірець, щоб увесь світ побачив, хто хоче миру, а хто хоче війни», — зауважив він, **передає Укрінформ**.

Крім того, Президент наголосив: розвиток подій після підписання Мінських угод доводить, що Україні потрібні ефективні механізми їх імплементації, бо слово і підпис, які працювали раніше, більше не працюють, навіть попри неухильне дотримання кожного пункту.

«Рівно рік тому мною також було запропоновано мирний план. Це є твердим доказом того, що Україна ніколи не хотіла війни і не ставила питання вирішення будь-якого конфлікту військовим способом», — констатував Петро Порошенко.

Президент заявив, що українська влада готова вести діалог з представниками Донбасу, але лише тими, яких буде обрано на легітимних і чесних виборах.

«Не можуть бойовики і терористи, котрі захопили нашу територію, представляти Донбас. Ми маємо забезпечити чесне і прозоре волевиявлення громадян, після чого вестимемо діалог з Донбасом українським», — сказав він.

Глава держави також запевнив, що наша країна продовжить процес децентралізації, у тому числі через конституційні зміни та реформи. «Ми будуватимемо вільну, незалежну Україну, яка матиме перспективи членства у Європейському Союзі», — зазначив Петро Порошенко.

Прем'єр-міністр Арсеній Яценюк заявив: якщо сьогодні Україна подасть заявку на членство в НАТО, навряд чи за це одностайно проголосують країни — члени Альянсу. «Я сповідую такий принцип: ніколи не проси, а тим паче, коли знаєш, що тобі не дадуть», — сказав він.

Нині, за його словами, потрібно робити дуже чіткі і конкретні дії на шляху до членства в НАТО. «Рано чи пізно, станемо членом Альянсу, як і членом ЄС, адже йдеться про безпеку України і світу в цілому. А Росія ніколи не матиме права вето на наше суверенне право бути європейською державою і членом Альянсу», — наголосив прем'єр.

Також він зазначив, що нашій державі потрібна летальна зброя не для нападу, а для захисту своєї території і кордонів ЄС від російського агресора.

Глава уряду додав, що Кремль активно працює над зміненням російської армії. «Росія витрачала мільярди доларів за останні роки для модернізації своїх збройних сил, для повної їх перебудови. РФ постійно постачає це озброєння для своїх збройних сил», — сказав Арсеній Яценюк.

Він також зазначив, що агресія Росії проти України — це не локальний, а геополітичний конфлікт, розв'язавши який, Москва порушила Будапештський меморандум, а отже — режим нерозповсюдження ядерної зброї. «Росія цією антиукраїнською агресією і незаконною анексією Криму, захопленням частини Донецької та Луганської областей повністю підірвала режим нерозповсюдження ядерної зброї», — заявив прем'єр.

Він зазначив, що це боротьба не тільки з Україною, а проти всього вільного світу, його цінностей, демократії.

«Потрібна могутня міжнародна відповідь на російську агресію, у результаті якої Україна втратила 20% своєї економіки та понад сім тисяч життів», — наголосив Арсеній Яценюк.

У нацбезпеки з'явилася стратегія: спочатку — перемогти агресора, у майбутньому — членство в НАТО

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Стратегія орієнтована на захист національних інтересів в економічній, соціальній, гуманітарній та інших сферах. У ній прописано комплексне реформування системи забезпечення національної безпеки та створення ефективного сектору безпеки й оборони України. На це має виділятися не менше п'яти відсотків ВВП.

В основоположному плані дій у сфері державної безпеки й оборони чітко визначені загрози і вороги. А саме — агресія Росії у всіх її формах, спрямованих на «виснаження української економіки та підрив суспільно-політичної стабільності з метою знищення держави Україна і захоплення її територій».

Поставлені і першочергові завдання, які треба вирішити в найближчу п'ятирічку: звести нанівець загрози державному суверенітету, відновити територіальну цілісність, забезпечити інтеграцію України в ЄС і сформувати умови для вступу до НАТО.

На основі нової глобальної Стратегії з урахуванням реалій буде розроблено Концепцію розвитку сектору безпеки й оборони, Військову доктрину (Стратегію військової безпеки), Стратегію кібербезпеки, а також національні програми розвитку органів сектору безпеки й оборони.

Крім того, у РНБО визнали, що разом із російською агресією, небезпеку для країни становлять «неефективність системи забезпечення нацбезпеки і оборони», корупція, економічна криза, енергетична залежність, інформаційна та кібервійна проти України.

Головним пріоритетом державної політики в сфері нацбезпеки названо «реінтеграцію тимчасово окупованих територій після їх визволення». А щоб досягти цієї мети, необхідна потужна армія, сучасне озброєння та військова техніка. Особливу увагу в Стратегії приділено військовій реформі.

Що стосується партнерства з Альянсом, то передбачено реформування безпеки й оборони відповідно до його стандартів, участь в операціях НАТО з підтримання миру та безпеки; розвиток можливостей з запобігання та боротьби з тероризмом, зниження корупційних ризиків у секторі безпеки й оборони; розвиток спільних програм підготовки персоналу, взаємодія в сферах енергетичної безпеки, науки та технологій і захисту довкілля і так далі.

«Пріоритетним завданням є досягнення повної сумісності сектору безпеки й оборони з відповідними структурами держав—членів НАТО, яка повинна забезпечити можливість здобуття в майбутньому членства України в Північноатлантичному альянсі з метою одержання дієвих гарантій державного суверенітету і територіальної цілісності України», — сказано у Стратегії.

Стосується документ і інформаційної безпеки держави. Стратегією визначені і виконавці ключових її положень — міністерства та відомства. Радбез доручив уряду розробити і внести в місячний термін на її розгляд пропозиції з реформування органів сектору безпеки й оборони України. А також залучати громадськість до підготовки проектів стратегічних документів, що стосуються реформ ЗСУ та правоохоронних органів.

Примітно, що в повідомленні прес-служби Президента окремо відзначається той факт, що «рішенням РНБО від 6 травня робота Міністерства оборони з організації проведення комплексного огляду сектору безпеки й оборони України визнається недостатньо ефективною».

Ольга ВІТЕР.

Альянс допоможе реформувати сектор оборони

Результативність реформ в Україні, зокрема, у секторі безпеки та оборони, залежить від ефективності роботи в цій царині Верховної Ради України. Про це заявив Перший заступник Голови Верховної Ради України Андрій Парубій (на знімку праворуч) ***під час робочої зустрічі з заступником Генерального секретаря НАТО з питань політичних відносин та політики безпеки Т. Стаматопулосом*** (на знімку ліворуч) ***у середу.***

«Результат реформ в Україні, зокрема, у секторі безпеки та оборони, залежить від ефективності роботи Верховної Ради України в цій сфері, від якості тих законів, які ухвалює парламент. Національне законодавство має прискорити процес активізації співпраці з Північноатлантичним альянсом», — зазначив А. Парубій.

Співрозмовники обмінялися думками щодо ситуації у секторі безпеки та оборони України, підтвердили перспективи співпраці у форматі «Україна—НАТО», наголосили на необхідності удосконалення системи колективної безпеки на європейському континенті з огляду на агресивні та провокативні дії Російської Федерації як всередині, так поза межами України.

До того ж Перший заступник Голови Верховної Ради України відзначив певні позитивні зрушення у царині обороноздатності нашої держави протягом останнього року, утім зауважив, що українська військова сфера потребує реформування та модернізації. У цьому контексті А. Парубій висловив сподівання на реалізацію спільних проектів України з Північноатлантичним альянсом у питаннях, зокрема, консультативно-дорадчої допомоги та професійного навчання українських військових. Український політик запевнив Високого представника НАТО в тому, що Україна налаштована на відновлення стратегічного курсу на євроатлантичну інтеграцію.

Своєю чергою, Т. Стаматопулос зауважив, що в Альянсі «усвідомлюють величезні завдання, які стоять перед Україною». За його словами, «особливо це стосується проведення широкомасштабних реформ в умовах військових дій, стримуючи постійні напади на територіальну цілісність України». До того ж представник Альянсу констатував, що «НАТО продовжує обмін досвідом щодо впровадження політичних реформ та, зокрема, самоврядування». «НАТО залишається відданим в наданні допомоги Україні у реформуванні сектору безпеки та оборони України», — наголосив Т. Стаматопулос і запевнив, що «Північноатлантичний альянс у наданні підтримки використовуватиме усі наявні інструменти і механізми партнерства». У зустрічі взяли участь Голова відділу політичних питань та політики безпеки НАТО Радослава Стефанова та директор Офісу зв'язку НАТО в Україні Марчін Кожієл.

Прес-служба Верховної Ради України.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Більше фото тут — www golos.com.ua

Зміни мають бути незворотні

Україна і Литва налаштовані на подальший розвиток міжпарламентських зв'язків та обмін досвідом у питаннях розбудови парламентаризму та проведенні реформ. На цьому наголосили під час зустрічі у четвер Перший заступник Голови Верховної Ради України Андрій Парубій і Заступник Голови Сейму Литовської Республіки Гядімінас Кіркілас (на знімку)***.***

А. Парубій підкреслив, що від ефективності роботи парламенту, політичної єдності коаліції залежить результативність розпочатих змін і реформ у всіх сферах життя країни та її безпека. Він поінформував про хід проведення Конституційної реформи, зокрема у частині реформування місцевого самоврядування, змін у виборчій системі тощо. «Є розуміння відповідальності політичних сил перед країною, і ця відповідальність нині висока», — зазначив він, додавши, що «тут політичних проблем немає, треба забезпечити незворотність розпочатих змін і реформ».

Сторони обговорили ситуацію в Україні, спровоковану російською агресією. У цьому контексті Перший заступник Голови Верховної Ради України висловився за необхідність збереження та посилення економічних санкцій щодо Росії. Він зазначив, що на Донбасі «йдуть бої, атаки, але наші укріплення стають кращими», при цьому — Росія намагається створити хаос в Україні, розбалансувати владу, розвалити коаліцію».

Своєю чергою, пан Гядімінас Кіркілас наголосив, що українському політикуму нині важливо зберегти єдність і спільність позицій. Він також висловився за необхідність подальшого розвитку як двосторонньої співпраці між парламентами України і Литви, в тому числі на рівні комітетів, так і активнішого використання потенціалу Міжпарламентської асамблеї Україна—Польща—Литва, зокрема у питаннях підтримки України на європейському рівні, в питаннях широкого інформування світової і європейської спільноти про ситуацію на сході України.

Під час зустрічі йшлося також про співпрацю двох країн у освітній сфері. Литовська сторона заявила про готовність прийняти на навчання студентів з України, відзначивши при цьому хороший базовий рівень підготовки тих молодих людей, які вже навчаються у вищих навчальних закладах Литви.

Прес-служба Верховної Ради України.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ВИТЯГ ІЗ ПОСТАНОВИ ЦЕНТРАЛЬНОЇ ВИБОРЧОЇ КОМІСІЇ

від 28 травня 2015 року № 50

1. Визнати обраним народним депутатом України у загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі:

Зубач Любомир Львович, 1978 року народження, освіта вища, начальник управління «Секретаріат ради», Львівська міська рада, проживає в місті Львові, член Політичної партії "Об'єднання «САМОПОМІЧ», включений до виборчого списку Політичної партії "Об'єднання «САМОПОМІЧ» під № 34.

***

ЦЕНТРАЛЬНА ВИБОРЧА КОМІСІЯ
ПОСТАНОВА

від 28 травня 2015 року № 51

Про призначення проміжних виборів народного депутата України в одномандатному виборчому окрузі № 205 (Чернігівська область)

До Центральної виборчої комісії 28 травня 2015 року надійшла Постанова Верховної Ради України від 19 травня 2015 року № 440-VIII про дострокове припинення повноважень народного депутата України Куліча Валерія Петровича, обраного в одномандатному виборчому окрузі № 205 (Чернігівська область), за особистою заявою про складення ним депутатських повноважень.

Враховуючи викладене, відповідно до частини п'ятої статті 15, частини шостої статті 16, статті 106 Закону України "Про вибори народних депутатів України", керуючись статтями 11 - 13, пунктом 3 статті 19 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія постановляє:

1. Призначити проміжні вибори народного депутата України в одномандатному виборчому окрузі № 205 (Чернігівська область) на неділю, 26 липня 2015 року.
2. Взяти до відома, що виборчий процес проміжних виборів народного депутата України в одномандатному виборчому окрузі № 205 (Чернігівська область) починається з дня, наступного після дня опублікування цієї постанови.
3. Цю постанову опублікувати в загальнодержавних друкованих засобах масової інформації, а також оприлюднити на офіційному веб-сайті Центральної виборчої комісії.

Голова Центральної виборчої комісії М. ОХЕНДОВСЬКИЙ.

Ефективна, демократична держава конче потребує активної участі громадян у місцевому самоврядуванні

Термін «децентралізація» для України не новий. Історично ми весь час намагалися діяти на засадах самоврядування. Щоправда, це не завжди вдавалося. Ще в Конституції УНР від 1908 року наголошувалося: «Не порушуючи єдиної своєї влади, Українська Народна Республіка надає своїм землям, волостям і громадам права широкого самоврядування, додержуючись принципу децентралізації». Уже Основний Закон України 1996 року визначив, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах централізації та децентралізації. Проте оптимального поєднання цих двох форм ми так і не отримали. Перевагу здобула централізація. Але події на сході та в Криму змушують нас змістити акценти на децентралізацію. На цьому наголосив директор Інституту держави і права ім. В. Корецького академік Юрій Шемшученко під час круглого столу на тему: «Регіональна політика і децентралізація влади в Україні в контексті євроінтеграційних процесів».

Директор Інституту держави і права академік Юрій Шемшученко *(праворуч)* ***та віце-президент НАНУ академік Сергій Пирожков.***

За його словами, метою змін до Конституції України має стати вдосконалення правового статусу місцевого самоврядування, відповідно до європейських принципів та стандартів. І тут доцільно використати наявний досвід Франції, Польщі та інших європейських країн.

«Упровадження принципу повсюдності місцевого самоврядування створило б правові умови для активізації життєдіяльності територіальних громад, сприяло б децентралізації публічної влади, розмежуванню функцій і повноважень центральних та місцевих органів виконавчої влади, а також органів місцевого самоврядування. На ефективність останнього позитивний вплив може справити надання представницьким органам місцевого самоврядування на регіональному рівні (районні, обласні ради), утворення власних виконавчих органів», — наголосив Ю. Шемшученко.

Водночас як зауважила доктор політичних наук, професор, член-кореспондент Національної академії правових наук, завідувачка відділу Інституту держави і права ім. В. Корецького Ірина Кресіна, ефективна демократична держава конче потребує активної участі громадян у місцевому самоврядуванні. Тоді громадяни змушують владу краще реагувати на їхні вимоги та ефективніше вирішувати місцеві проблеми. «Якщо вони не здатні впоратися з цими завданнями, то мешканці можуть висловити їм недовіру», — зауважила вона.

Навіть критики децентралізації, додала Ірина Кресіна, змушені визнати: завдяки їй у світі повноваження розподіляються між усіма рівнями управління рівномірно. «Політичні партії більше уваги приділяють участі в місцевих виборах і дедалі більше політиків вважають за краще розпочинати свою кар'єру саме в місцевих органах влади. Водночас центральна влада більше прислухається до думки голів органів місцевої влади на регіональному рівні та в містах. Вони, як і місцеві чиновники, перетворюються на важливих представників публічної влади, з якими найчастіше контактують громадяни. Відповідно серед громадян зростає довіра до органів місцевого самоврядування», — сказала вона. Доктор політичних наук переконана також, що започаткований процес децентралізації не повинен обмежуватися лише сферою місцевого самоврядування та наданням державних послуг. А також охоплювати цілу низку сфер суспільного життя: економіку, медицину, освіту, соціальне забезпечення тощо. Оскільки це не тільки наблизить державу до громадянина, а й дасть можливість зекономити кошти в період економічної кризи завдяки прозорості механізмів їх виділення з державного бюджету на конкретні цілі.

У свою чергу заступник міністра регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства В'ячеслав Негода зазначив, що Європейська хартія місцевого самоврядування передбачає не лише право, а й спроможність територіальних громад реалізовувати покладені на них завдання. А також принцип повсюдності місцевого самоврядування, що є одним із головних завдань на сьогодні. «Нині місцеве самоврядування діє лише в межах населених пунктів, а це близько 4% території України. Решта територій перебувають поза юрисдикцією територіальних громад», — зауважив він.

Водночас заступник міністра акцентував увагу на спротиві, який відчувається тим дужче, чим ближче ми підходимо до внесення змін до Конституції. «Є і такі, хто вважає, що не можна давати органам місцевого самоврядування достатніх повноважень і змінювати статус місцевих державних адміністрацій, оскільки така децентралізація, на погляд окремих теоретиків, може взагалі розвалити унітарність нашої держави», — сказав він.

Та, попри певний скептицизм деяких чиновників, зауважив В. Негода, наша основна мета, яку маємо реалізувати в процесі реформи, — створити спроможні територіальні громади, яким зможемо передати відповідні повноваження у сфері охорони здоров'я, освіти, соціального захисту та забезпечення тощо. «Сьогодні більшість науковців та громадськість наголошують на необхідності реалізації принципу децентралізації на практиці. Але на практиці немає можливості передати повноваження на обласний рівень, відсутні відповідні органи. Тож, хочемо чи ні, але спочатку маємо створити інституційні органи, яким передаватимуться повноваження», — констатував він.

На думку ж народного депутата Анатолія Матвієнка (БПП), в здійсненні політики децентралізації мають бути паралельні, послідовні процеси. Сам депутат є прихильником послідовності. Тож спочатку, на його думку, потрібно вирішити проблеми базового рівня, «без цього не можемо рухатися далі». Політик переконаний: «До 25 жовтня маємо вийти з розумінням, що робитимемо на базовому рівні. Якщо укрупниться лише 15—20% громад, і це вважається успіхом, я усвідомлюю, яка какофонія в результаті цього укрупнення з'явиться. Добровільне об'єднання стає такою собі ілюзією, що, об'єднавшись, громади стануть спроможними, хоча це більше очікування, ніж реальність. У якості життя громадян, котрі житимуть у цій громаді, одразу нічого не зміниться, тож ми скомпрометуємо ідею укрупнення. Тоді матимемо ще як мінімум п'ять років невідомо якого періоду. Відтак від добровільного об'єднання перейдемо до інших форм, очевидно, до добровільно-примусового або ж примусового», — зауважив політик.

А. Матвієнко вважає, що нині потрібно піти шляхом розукрупнення районів: «Це найпростіший спосіб. За один день можна ухвалити у Верховній Раді рішення про адміністративний поділ, створення районів. Більше того, через цю форму децентралізації ми позбавляємо себе чергового виклику. Уявіть, на базі району, який має 80 тисяч населення, буде створено 3—4 громади по 20 тисяч населення. Ми передамо їм усі повноваження району, для чого тоді район? Очевидно, маємо збільшити ємкість другого рівня, називаючи його чи повітом, чи округою. А це означає ліквідацію районів, що потягне за собою соціально-психологічну проблему, яка стане гальмом усієї філософії децентралізації. Розукрупнення ж районів не ліквідує жоден район, навпаки, створить їх».

Тож депутат пропонує, розукрупнивши райони, перейти на дворівневе, а не трирівневе місцеве самоврядування — район і область. «Потім ми утворимо округу, яка за своєю природою надаватиме певні функції і державні, і самоврядні. Це буде округа медична, освітня, судова тощо. Але не адміністративно-територіальна одиниця. Згодом ми перейдемо до того, що утворимо край, «Слобожанщину» чи «Поділля»... Тоді, можливо, матимемо третій рівень», — сказав він.

Торкнулися учасники круглого столу й діалогу між владою та суспільством. Точніше сказати, його відсутності. Діалогу, як відзначили вони, на жаль, немає у жодній сфері, хоча він конче потрібен для консолідації суспільства. «Його відсутність не лише породжує нові проблеми, а й загострює старі», — переконані учасники заходу. Час ставить перед нами нові виклики, і маємо адекватно на них реагувати. Інакше впровадження реформ може опинитися під загрозою.

Наразі учасники заходу сподіваються, що озвучені проблеми та шляхи їх вирішення стануть гарною підмогою на шляху впровадження змін.

Олена ГОРБУНОВА.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ДОСЛІВНО

Народний депутат Анатолій МАТВІЄНКО (БПП):

«Якщо ми будуємо демократичну державу, то маємо розуміти: децентралізація — це необхідна умова демократизації суспільства, це передача прав та повноважень. Але якщо їх не збалансувати, то матимемо великі проблеми в організації ефективності цієї децентралізації».

Хто попереджений, має бути озброєний

У попередні роки в Росії склалася певна політична прикмета: «Що в Жириновського на язиці, те у Путіна на умі». Сьогодні публічною трансляцією потаємних думок Путіна щодо України, Європи та світу займаються уже більш «респектабельні» діячі з найближчого оточення кремлівського диктатора, зокрема, міністр оборони Росії С. Шойгу та віце-прем'єр Росії Д. Рогозін.

Так, активний організатор російської збройної агресії проти України Сергій Шойгу місяць тому нахабно заявив, що мотопробіг через Польщу треба робити на танках. Фактично він погрожував Польщі танками за відмову пропустити на свою територію байкерів з клубу «Нічні вовки», які планували провокаційний проїзд колоною на Берлін начебто в честь 70-ї річниці Перемоги.

А минулої неділі відомий путінський «яструб» Дмитро Рогозін, котрий знаходиться у санкційному списку російських політиків та бізнесменів, яким заборонений в'їзд до ЄС та США, в ефірі російського телебачення зухвало заявив, що «танкам візи не потрібні». Крім того, він стверджував, що Захід начебто боїться військової сили Росії, та заявив претензію про протяжність території Росії далеко на північ від існуючих кордонів в Арктиці.

Ці заяви цілком промовисті, їх виголошують не «баби на базарі». Тож ці ледь приховані погрози з боку вищих посадових осіб Росії слід сприймати цілком серйозно як реальні небезпеки та застереження Заходу, що свідчать про справжні наміри Кремля.

Очевидно, це є різновид неформального ультиматуму і психологічного шантажу Європи та США, спрямованих на залякування Заходу. Метою Кремля є деморалізувати цивілізований світ та паралізувати його волю до рішучого спротиву новітньому реваншизму та експансіонізму Росії.

Це те, на чому я неодноразово наголошував. У Путіна далекосяжні плани. Він прагне розколоти євроатлантичний світ, витіснити США з Європи та в тій чи іншій формі поневолити її усю, перетворити увесь континент на політичного васала Росії. І зупинить його тільки сила.

Тож в інтересах усієї Європи та цивілізованого світу дати рішучу відсіч Путіну невідкладно зараз. Необхідно зупинити його в Україні. Європа у своїх власних інтересах має чимскоріш прокинутися від свого летаргійного пацифістського сну.

Легковажити цими промовистими попередженнями путінських шакалів дозволити собі не може ніхто. На терезах — доля як України, так і цілої Європи.

Олег ЛЯШКО, народний депутат України.

ОФІЦІЙНО

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про дострокове припинення повноважень народного депутата України Куліча В.П.

Відповідно до пункту 1 частини другої статті 81 Конституції України Верховна Рада України **постановляє**:

Припинити достроково повноваження народного депутата України Куліча Валерія Петровича, обраного в одномандатному виборчому окрузі № 205, Чернігівська область, у зв'язку з особистою заявою про складення ним депутатських повноважень.

**Голова Верховної Ради України
В. ГРОЙСМАН.**

м. Київ,
19 травня 2015 року.
№440-VIII.

ГОТУЄТЬСЯ ЗАКОНОПРОЕКТ

Незаконно засуджені отримають шанс на реабілітацію?

Серед людей, які відбувають покарання у виді довічного позбавлення волі (1509 осіб), понад 100 чоловік перебувають за ґратами незаконно. Вони не мають надії на перегляд своїх справ, адже наразі в країні не передбачено правовий механізм для цього. Таку думку висловили днями в столиці під час круглого столу на тему: «Свавільно засуджені: чи мають вони право на справедливий суд?» експерти.

Як зазначив **керівник Центру політико-правових реформ та Реанімаційного пакета реформ Олександр Банчук**, правозахисники запропонували нещодавно депутатам варіант вирішення проблеми у вигляді проекту Закону України «Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України (щодо забезпечення права засуджених осіб на правосудний вирок)».

«Відповідно до цього документа, особи матимуть право оскаржувати рішення, прийняте згідно зі старим Кримінально-процесуальним кодексом 1960 року, зокрема щодо тяжких злочинів, що передбачають довічне ув'язнення. Строк таких звернень обмежиться до 1 січня 2017 року. Серед умов для оскарження також має бути правовий фільтр, підготовка оскарження повинна здійснюватися адвокатом», — зазначив він.

Типовим прикладом є справа В'ячеслава Полішка, якого засудили до довічного ув'язнення. Чоловікові інкримінували вбивство двох дівчат у кафе під час пограбування. «Голос України» (за 16.10.2013 р.) розповідав про цю жахливу історію. За словами юристів, справу шито білими нитками. Про це говорять в один голос і правозахисники. Нещодавно вони провели власне розслідування, яке нібито вказує на невинуватість В'ячеслава. Утім, чоловік продовжує перебувати за ґратами.

Заступник директора Координаційного центру з надання правової допомоги Мирослав Лаврінок переконує: таких випадків в країні кілька десятків. За його словами, нині необхідно звернути увагу на другий бік проблеми, тобто на тих, хто виносив неправомірні вироки. «Тут важливо продумати механізм і прописати це в законі, що будь-який правоохоронець, суддя, якщо він свідомо фальшує докази та порушує право на захист підсудного, має знати, що рано чи пізно він буде притягнений до відповідальності.

У свою чергу **народний депутат України Віктор Чумак** повідомив, що нині на розгляді в парламенті є законопроект про перегляд вироків осіб, які не є безпосередніми виконавцями злочину, а є співучасниками і засуджені до довічного позбавлення волі. «За цим документом, можна переглядати довічне ув'язнення лише після відбування за ґратами не менше 20 років. Проте цей проект закону є суперечливим, з точки зору сприйняття суспільством, яке до цього не готове», — наголосив він.

Олександр ПЕКНИЙ.

Законопроект про «недоторканність», переданий до Конституційного Суду України, — це виконання волі народу

Питання забезпечення поваги до прав людини має першочергове значення як для суспільства, так і для держави. Звертаючись до такого конституційного поняття, як «недоторканність», ми усвідомлюємо, що не може відносно нього бути невизначеності або неоднозначного праворозуміння.

Сам термін «недоторканність» і механізм його забезпечення закріплений в Конституції у декількох обсягах юридичного змісту. По-перше, «недоторканність» як поняття системно в Конституції розповсюджується на всіх громадян і окремо ч.1 ст. 80 «недоторканність» з ознакою «депутатська» — на членів парламенту, а також щодо суддів вона регламентується статтею 126 Конституції України.

По-друге, квінтесенція, або фабула існуючого імунітету для народних депутатів України і його корекція відносно суддів, означає наявність механізмів захисту, відмінних для громадян України. Йдеться про зняття з держави обов'язку, який був покладений Конституцією щодо виконання приписів гарантування «спеціальної» недоторканності народних депутатів і суддів. Для розгляду цього питання у парламенті Президент України у пояснювальній записці до поданого законопроекту надав обґрунтування і об'єктивно зазначив:

«Настрої в суспільстві» засвідчують, що імунітет народних депутатів виявився невиправданим, оскільки він по суті перетворився на гарантію безкарності, а інститут суддівської недоторканності потребує суттєвого вдосконалення та приведення його у відповідність із європейськими стандартами».

Сприйнявши позицію Президента України, парламент із дотриманням всіх регламентних процедур включив вкрай актуальне питання до порядку денного сесії 16 січня (297 голосів «за», «проти» — 0), і вже 5 лютого було прийнято рішення про направлення законопроекту до КСУ («за» — 365, «проти» — 1, «не голосувало» — 4 народні депутати України).

Отже, воля парламенту відобразила своє ставлення до загальновживаного в Конституції поняття «недоторканність», яке за обсягом гарантій загальне для народних депутатів (ст. 80) і для суддів (ст. 126). Оскільки відомо, хто забезпечує цей інститут і хто володіє «конституційною недоторканністю», слід враховувати, що трансформація вплинула на звуження поняття «недоторканності». Але історично можна пояснити, що в цьому інституті зараз сфокусовані політика і право. Ще у 1999 році МВС України, обґрунтовуючи практичну необхідність, направило до Конституційного Суду клопотання — визначити поняття «притягнення до кримінальної відповідальності» і встановити момент настання кримінальної відповідальності, коли депутатам гарантується недоторканність. Суд сформулював її зміст як гарантію і цільове призначення — безперешкодне, ефективне здійснення депутатами своїх функцій. Вона не є особистим привілеєм, а має публічний характер. Ця правова позиція має сьогодні нормативне — концептуальне значення. Звернемося до історичного перебігу подій в парламенті.

Логічним можна назвати законопроекти 2002 року «Про внесення змін до статусу суддів», коли недоторканність у новій редакції ст.13 закону про статус суддів, коли суддя, затриманий за підозрою у вчиненні злочину, повинен бути звільнений після виконання невідкладних слідчих дій протягом доби (парламент заслухав і зняв з розгляду).

Те саме стосувалося у 2003 році законопроекту «Про внесення змін до Закону «Про статус депутатів місцевих рад», коли до 1998 р. існувала недоторканність, і без згоди відповідної ради не можна було притягувати навіть депутата сільської ради до відповідальності. Конституційний Суд у 1997 році у своєму рішенні визнав неконституційним положення Закону «Про рахункову палату», в якому голові і посадовим особам теж надавалася недоторканність.

2009 року були намагання знову детально регламентувати «недоторканність суддів», але 2010 р. знято з розгляду законопроект щодо ст. 13 Закону «Про статус суддів».

У 2008 році законопроект щодо гарантій недоторканності для окремих посадових осіб — зміни до Конституції розглядався в КСУ, і від нього парламент отримав позитивний висновок з певним уточненням. Уже в 2010 р. відповідно до ст.80, але щодо 10 і 108 статей Конституції КСУ встановив, що пропозиції не відповідають ст. ст.157 і 158 Конституції. Були й інші законопроекти, які розглядалися у Конституційному Суді.

У цілому основна маса спроб визначити остаточно волю парламенту щодо народних депутатів і суддів не завершилася позитивно волевиявленням в парламенті.

Проблема ускладнилась тим, що недоторканність не розкривалась у всіх складових гносеології цього інституту, виявленні різниці у конституційному розумінні недоторканності, обсягу цього інституту стосовно загального статусу людини і громадянина і політико-правового статусу народних депутатів України і суддів.

За більш як 15 років свідомість народних депутатів сформувалася як суспільна потреба у вирішенні цього питання і тому виникли обставини змінити конституційне регулювання статусу народних депутатів з урахуванням суспільного настрою по відношенню до імунітету представників народу в парламенті — депутатська недоторканність стала предметом переосмислення гарантій незалежності і недоторканності. Отже, логічно, що парламент звертався з 1999 року до КСУ про необхідність внесення змін до Конституції скоріше як політичний ракурс волевиявлення народних депутатів України.

Конституційний імунітет члена парламенту — це категорія і явище не вітчизняного походження, і цю обставину слід зважити з наукових позицій.

Стосовно конституційного регулювання, в нашій країні імунітет депутатів пов'язаний, і в нього вкладаються такі категорії, як «влада народу» і «конституційний лад», «система виборів» та інші інститути і елементи конституційного устрою.

У зарубіжних країнах присутній політичний аспект конституційного закріплення інституту. Він знаходиться в центрі конституційних відносин, коли депутат торкається функціонування публічної влади, пов'язаного з політичними партіями в парламенті, є суб'єктом законодавчої ініціативи або прийняття

законів, тобто це стосується виключно внутріпарламентської діяльності.

В українських реаліях діалектика взаємозв'язку депутатського імунітету та політики в конституційному праві знаходить своє відображення в тому, що стаття 29 Конституції України, встановлює загальновизнаний для всіх громадян принцип недоторканності. Та

чи правильно в інтересах суспільства, коли йдеться про існування недоторканності як елемента статусу народних представників, зберігати її?

Адже вони є законодавцями і повинні здійснювати функції контролю, формуючи такі органи, як спеціальні контрольні комісії, або приймаючи участь у політичній діяльності, і у такому разі було необхідне конституційне закріплення імунітету, що передбачає особливий зміст і його особливе юридичне значення. Загальне і спеціальне закріплення цього інституту різняться у механізмах дієвості правозастосування.

По-перше, це пов'язано безпосередньо з основними правами і свободами людини і громадянина, що визначено для кожної людини — право на свободу і особисту недоторканність. На державу покладено обов'язок юридично гарантувати конституційний статус людини, всі органи влади повинні сприяти у здійсненні конституційних прав і свобод.

По-друге, конституційно-правова доктрина проголошує позитивний статус людини і громадянина, що пов'язано з недоторканністю і включає право на працю, на освіту, безпеку і т. і.

По-третє, в Конституції йдеться не про право всіх, а про право участі кожного в управлінні державою. Таким чином, йдеться про те, що права людини не октройовані (не даруються) державою, вона їх визнає і конституційно закріплює, вони забезпечуються у відповідності з Конституцією Міжнародним пактом про громадянські і політичні права, європейськими конвенціями.

Таким чином, недоторканність — не привілей, який дається певним людям, а юридична умова для розвитку кожної людини, яка займається соціальною діяльністю, сутність особи в реальних умовах як атрибутивні ознаки статусу.

Депутати зайняли позицію сучасної політико-правової доктрини, коли культурна наповненість суспільства поєднувалася з інтелектуальною стриманістю парламенту. Важливо підкреслити, що «недоторканність» як категорія співвіснує в Конституції з категорією-принципом «рівність конституційних прав, свобод і обов'язків» перед законом і судом (ст. ст.24, 29, 55 Конституції).

Слід також зазначити, що законопроект, який представники народу схвалили в парламенті, був сформований за волею народу і відображає фундаментальну презумпцію практичної моралі, а її юридичний зміст традиційно інтерпретується як рівноправність всіх громадян в т. ч. і народних депутатів і суддів. В конституційній доктрині такий підхід означає як право на рівноправність у становищі всіх громадян України. Що це означає в контексті законопроекту, який сьогодні знаходиться для висновку у Конституційному Суді?

По-перше, рівність всіх перед законом випливає з природи правової держави і верховенства права, а також визнання юридичної відповідальності на загальних підставах.

По-друге, законопроект у даному випадку слід розуміти як встановлений Конституцією і прийнятими на її підставі актами, які створюють правовий порядок, який розповсюджується на всіх суб'єктів права, тобто на кожного і в. т. ч. на саму державу та захищає права і свободи кожної людини.

Дуже важлива при цьому теза: всі люди рівні перед законом не тільки тому, що мають однакові права і свободи, а й тому, що ніхто не може бути звільнений від обов'язку виконувати вимоги закону (ні громадяни, ні держава).

Таким чином, подання Верховної Ради щодо перевірки змін до Конституції не порушує вимоги ч.1 ст. 157 про неможливість внесення змін до Конституції відносно членів парламенту і суддів, якщо вони передбачають скасування чи обмеження прав і свобод людини.

Ілюстрацією може слугувати положення ч.3 ст. 8, коли захист конституційних прав і свобод людини гарантується на підставі Конституції безпосередньо. Далі — ч.4 ст. 13 — кожен громадянин має право користуватися природними об'єктами права власності народу відповідно до закону і, безумовно, відмітимо прерогативу статті 24 — рівні права і рівність перед законом.

Було б великою помилкою, коли б ми розглядали недоторканність як гарантію соціальної діяльності людини, уникали сприйняття призначення Конституції, яка повинна мати об'єктивний зміст і відображати вимоги демократичного суспільства. В Конституції спосіб забезпечення балансу прав і обов'язків для кожного громадянина є гарантовані свободи і недоторканність для кожного. Це статті 8, 21, 24, 29, 31, 33 та інші.

Колись Ш. Монтеск'є дуже влучно зауважував: «свобода може полягати в тому, щоб мати можливість займатися тим, чого бажано робити і не бути примушеним робити те, що не бажано робити». Отже, Основний Закон встановлює міру взаємної свободи і взаємної відповідальності держави і особи. На наш погляд, Верховна Рада України правильно оцінила універсальне поняття недоторканності, яке закладено у статті 29 Конституції, що стосується охорони особистого життя громадян, недоторканності житла від незаконного вторгнення, а також порушень від будь-кого і неправомірних дій органів публічної влади.

Конституційне регулювання недоторканності людини виглядає в узагальненому контексті як конкретизація, пов'язана безпосередньо з суб'єктивними правами, які захищаються і гарантуються Конституцією. Таким чином, розмежування гарантій недоторканності між правами і свободами людини і народних депутатів, а також суддів має достатньо об'єктивні підстави, що обумовлюється теоретичним і практичним усвідомленням різниці між конституційним статусом людини і конституційним статусом представника народу у парламенті, а також статусом судді. Проте парламент виходив із суспільних потреб і необхідності подолати відчуження суспільства від державної влади. Варто підкреслити, що

конституційно-нормативне значення недоторканності в доктрині прав і свобод людини стосується такого поняття, як рівність.

Воно зустрічається в Конституції не випадково і багато разів проявляється при виявленні смислу її норм. Зокрема, у ст. 24 закріплено: громадяни мають рівні конституційні права і свободи, характерною ознакою є рівність прав жінок і чоловіків, ст. 36 — визначає для профспілок рівні права, як і для всіх інших об'єднань громадян, що мають дотримуватися рівності перед законом тощо.

Тим самим, приклад, який ми пропонуємо як доказ щодо загального права на недоторканність, підкреслює єдність встановленого Основним Законом стандарту прав і обов'язків людини і громадянина, його взаємодію з принципом єдності і цілісності України, який підлягає постійному контролю за його дотриманням на всій території України.

Народні депутати, приймаючи закон, який передбачає скасування недоторканності народних депутатів України і частково для суддів, виконували свою політичну функцію методом правознавства.

Отже, підсумовуючи, можна зробити висновок, що Конституційний Суд України має застосувати критерії оцінки вказаного законопроекту, а вітчизняні політики і вчені, досліджуючи питання імунітету народних депутатів і суддів, не випадково звертають увагу на необхідність подальшого вивчення інституту у вигляді процесу виділення, вивчення і класифікації окремих ознак і властивостей недоторканності, що у підсумку не змінює обсягу цього інституту по відношення до загального принципу ст.29 Конституції.

Але головне для розв'язання цієї проблеми — це правотворча конкретизація ст. 80, ст. 126 і ст. 129 Конституції у формі усунення недоторканності щодо зовнішніх проявів невідповідності загальному конституційному принципу: рівність всіх перед законом і судом.

Звернувшись до Конституційного Суду України, парламент сподівається, що суд підтвердить свої раніше прийняті позиції щодо переходу до загального застосування недоторканності для народних депутатів України (законопроект не суперечить вимогам ст. ст.157 і 158 Конституції), а правотворча конструкція змін до ст. ст.126 і 129 — стосовно суддів дозволяє перейти на інший механізм вирішення питань відповідальності суддів саме перед органом, віднесеним Конституцією до судової влади — Вищої ради юстиції.

Анатолій СЕЛІВАНОВ,
доктор юридичних наук, професор, академік НАПрН України, постійний представник Верховної Ради України у Конституційному Суді України.

Депутатська недоторканність стала предметом переосмислення гарантій незалежності і недоторканності

Федералізація — подвійні стандарти Росії

У світлі останніх подій, пов'язаних з незаконною анексією Російською Федерацією Криму й неоголошеною війною на Донбасі, відносини між Україною та Росією фактично поставлені на межу розірвання. Їх перспективи багато в чому залежатимуть від реалізації Мінських мирних домовленостей, а також від розв'язання проблеми Криму.

У вирішенні цих складних питань сьогодні бере активну участь Президент України (1994—2005 роки) Леонід КУЧМА *(на знімку)* ***— як представник України у Тристоронній контактній групі з урегулювання ситуації на Донбасі, а також член Конституційної комісії.***

Не випадково до нього останнім часом надходять численні звернення із проханням перевидати його книжку «Україна — не Росія». Зважаючи на те, що багато порушених у ній проблем набули нині особливої актуальності і звучання, Л. Кучма вирішив доповнити й перевидати її з урахуванням нинішніх реалій.

Газета «Голос України» отримала згоду автора опублікувати один із нових розділів майбутньої книжки, який присвячено одній із непростих і дискусійних для нашої країни проблем політичної реформи. Отже..

Федералізація — подвійні стандарти Росії

Про федералізацію України, про те, чому я вважаю її неприпустимою, — докладно написано ще в першій редакції книжки 12 років тому. Можу лише додати. Коли Москва закликає перетворити Україну на федерацію, цілком очевидно, що мета тут — не благополуччя, не інтереси нашого народу, а будівництво фундаменту для розвалу України, перетворення її на недієздатну, аморфну державу. Те, чого не кажуть прямо респектабельні політики Росії, озвучували люди на кшталт Жириновського: розділити Україну, Галичину віддати Польщі, Закарпаття — Угорщині, Чернівці й Буковину — Румунії, «Новоросію» — Москві. Справді, перетворення України на федерацію — перший крок до реалізації саме цього сценарію.

Що ж стосується ідеї федерації як такої — вона сама по собі не хороша й не погана, все залежить від конкретної історичної ситуації. Хотілося б підкреслити: саме історичної, а не політичної, не політичної злободенності. Політичні режими й обставини можуть змінюватися іноді мало не щороку, а історичні — це справа багатьох десятиліть. Ми знаємо приклади успішних федерацій і конфедерацій — США, Німеччина, Швейцарія. Знаємо й приклади розвалених — Югославія, Чехословаччина. У деяких випадках федералізація виявляється справді рятівною. Наприклад, максимальна автономія франкомовного Квебека фактично врятувала Канаду від розпаду. Є випадки, коли у вигляді конфедерації під тиском ззовні підтримується існування із самого початку штучної й значною мірою недієздатної держави — Боснія і Герцеговина.

Ідеологи європейської інтеграції відкрито розказують про свої плани з перетворення ЄС на Європейську федерацію. Однак саме ці плани зустрічають найбільший спротив серед європейської громадськості. Багато серйозних експертів уважають, що їх послідовна реалізація загрожує розвалом Євросоюзу і єдиний шанс запобігти йому — відмовитися від надмірної інтеграції, зберегти систему окремих держав. Тут, щоправда, тенденція протилежна тому, що наші російські «друзі» вимагають від України. Ідеться не про розвал молодої, але спочатку єдиної держави, а про спробу злиття двох із лишком десятків в одну. З другого боку, успішні федерації виникали саме так. США створювались унаслідок добровільного злиття тринадцяти штатів, що скинули британське колоніальне ярмо. Потім приєднувалися нові, проте, важливо відзначити: поділу за етнічною або мовною ознакою там немає. Зростаючий відсоток іспаномовного населення в південних штатах США — окремий, вторинний процес, що також загрожує в перспективі серйозною дестабілізацією країни.

Аналогічно в Німеччині — федеральні землі з'явилися історично, їхні межі значною мірою відповідають регіонам, що склалися історично, та наявним у минулому незалежним німецьким державам. Проте жодна із земель не заперечує й не думає заперечувати свою німецьку ідентичність. Альтернативний варіант — Франція. Усі історичні провінції було свідомо розбито на департаменти. Провансальський, гасконський та інші націоналізми було придушено ще в далекому минулому. Корсиканський і бретонський — жевріють досі. Канада виникла після перемоги Британії в Семирічній війні 1756—63-х рр. унаслідок злиття споконвічно англійських і колишніх французьких колоній. Жителі франкомовного Квебека проголосували на референдумі 1995-го проти незалежності з мінімальним результатом (49,4 відсотка «за», 50,6 — «проти»). Тут маю відзначити: Париж відділений від Монреаля океаном. Політично й економічно Квебек — частина Канади й ширше — Північноамериканського культурного та економічного простору. Тому незалежність загрожувала реальними збитками і проблемами. Якби Оттава вирішила пригнічувати й асимілювати франкоканадців, це призвело б до катастрофи. На щастя, в цивілізованої країни вистачило розуму знайти модус, спосіб співіснування. Тут у федерації справді не було альтернативи. Квебеку, мабуть, не загрожує поглинання Францією. Гадаю, зрозуміло, що з українською ця ситуація абсолютно непорівнянна.

Повторюю: для України федералізація — це шлях до повзучого демонтажу країни. Тому вона неприпустима. І з кого нам у цьому сенсі варто взяти приклад — передусім зі східного сусіда, із самої Росії. Російська імперія за царів була найвищою мірою унітарною державою. За винятком регіонів Центральної Азії, де місцеві правителі зв'язувалися в колоніальному режимі васальною присягою «білому цареві», але зберігали свої внутрішні порядки, і Фінляндії, що користувалася особливими правами (недаремно вона відділилася за першої ж нагоди), царська Росія жила за одними законами хоч у Києві, хоч у Владивостоці. Губернатори призначалися із центру. Не тільки автономією, а й місцевим самоврядуванням навіть не пахло. Після революції 1917-го більшовики створили СРСР і перетворили саму Росію на федерацію — розбили її на десятки автономних республік, областей і округів. Однак після буквально декількох років експериментів з реальною автономією в 20-ті роки гайки було закручено. Принаймні з 1929-го й по 1989-й СРСР, незважаючи на назву, був не просто унітарною державою, а унітарним у кубі. І аналогічно РСФСР була абсолютно унітарною республікою.

Після провалу путчу ДКНС президент Борис Єльцин, який будував нову Росію, пообіцяв усім автономіям «стільки суверенітету, скільки винесете». У результаті в 90-ті роки минулого століття на кілька років Російська Федерація справді стала справжньою федерацією. Результат не забарився: країна опинилася на межі розвалу. Ідеться не тільки про сепаратизм у національних автономіях, а й про губернаторів на кшталт приморського Євгена Наздратенка (1949-й р. н., губернатор Приморського краю в (1995—2001-му рр.), які перетворювали регіони фактично у свої особисті, непідконтрольні центру вотчини. Але ж у Росії регіональний сепаратизм ззовні ніким не підживлювався, за винятком, можливо, ісламських екстремістів, що приїхали на Північний Кавказ із Близького Сходу, та й то їхній вплив дуже перебільшений російською пропагандою.

Після свого приходу до влади Володимир Путін почав згортати російську «федеративність» й успішно завершив цей процес до 2005-го, коли після теракту в Беслані було скасовано прямі вибори глав суб'єктів Федерації. Сучасна Росія — федерація тільки за назвою. Фактично ця унітарна держава з жорсткою вертикаллю влади. Єдиний виняток — Чечня Рамзана Кадирова. Але чеченці заплатили за особливий статус кров'ю. Цей статус передбачає, як ми знаємо, і дуже великі гроші з Москви. Багато хто критикує «централістську» політику Путіна як недемократичну. Я вважаю, що, з точки зору інтересів Москви, вона була виправдана. Перетворення Росії на істинну федерацію — справді перший крок до розвалу країни. Тому нині навіть заклики до відділення будь-якого регіону в РФ кримінально карні. Можливо, і навіть імовірно, що зрештою Росію все одно чекають важкі часи, але це — окрема тема: історична доля Росії. Хоч би там як було, коли Москва щонайжорсткіше припиняє будь-який сепаратизм на своїй території й одночасно підтримує його в нас — подвійні стандарти наявні.

Нарешті, головне. Наріжним каменем виживання будь-якої держави, а тим паче України, що повернула собі незалежність після трьох із зайвим століть перебування в складі імперії — цим наріжним каменем є національна ідентичність. Ми повинні формувати і зміцнювати українську громадянську націю. Усі наші громадяни, хоч у Луганську, хоч у Львові, повинні вважати себе саме українцями, а вже потім — «западенцями», «донецькими», «європейцями», «білими людьми», «землянами», та ким завгодно, хоч ельфами. Наше завдання — врятувати й побудувати єдину процвітаючу Україну. Тому федералізація — не наш шлях.

Фото з архіву «Голосу України».

АКТУАЛЬНО

Прокуратура: закон — новий, проблеми залишаються

Ухвалення Закону України «Про прокуратуру України» у редакції закону №1697 від 14 жовтня 2014 року стало важливим кроком у реформуванні прокуратури і статусу прокурорів, особливо у зв'язку з реалізацією європейських прагнень українського народу. Показником важливості цієї події стали коментарі Президента України Петра Порошенка, який під час підписання закону зауважив, що ця подія засвідчила рішучість намірів відмовитися від залишків тоталітарного режиму.

Проте невдовзі Верховна Рада України законом від 21 квітня 2015 року відтермінувала набрання чинності зазначеним законом до 25 липня 2015-го. Це має дати змогу розробникам з урахування думки громадськості, науковців і юристів-практиків, представників прокурорського співтовариства вжити додаткових заходів з удосконалення зазначеного документа.

Свої міркування з цього приводу вважаю за потрібне висловити в цій публікації.

1. У нашій «правовій традиції» не раз траплялося, що акти поточного законодавства ухвалювалися раніше, ніж вносилися зміни і доповнення до Конституції України, що саме по собі можна розглядати як неповагу до Основного Закону. А вже згодом, далеко не одразу, не завжди і неповною мірою мінялися відповідні положення Конституції. Нарешті цього разу потрібно забезпечити органічну послідовність конституційного і законодавчого процесу стосовно реформування прокуратури.

Новій редакції Закону України «Про прокуратуру» слід надати статус конституційного закону як одного із законодавчих актів, який ухвалюється на виконання і розвиток Конституції.

2. Першочергове значення має чітке врегулювання у законі питань, пов'язаних із реалізацією функцій прокуратури. Відзначимо, що розділ IV закону виходить із майже повної ліквідації прокурорського нагляду за додержанням і застосуванням законів, який досі закріплено у п. 5 ст. 121 Конституції України. Якщо цю норму не усунути з Конституції нині, то, відповідно до принципу верховенства і вимог Основного Закону, її доведеться залишити і в новому Законі України «Про прокуратуру», що спричинить неминучість нового витка суперечностей між Україною та її європейськими партнерами, які дотепер тривали майже чверть століття. У сучасних умовах здійснення прокуратурою правозахисту має стати частиною всіх інших прокурорських функцій, зокрема функції представництва прокуратурою в суді інтересів громадян або держави (п. 2 ст. 121 Конституції).

Звертає на себе увагу також те, що функції підтримання державного обвинувачення в суді (п. 1) і нагляду за додержанням законів органами, які проводять оперативно-розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство (п. 3 ст. 121 Конституції), редакційно відірвані одна від одної, хоча обидві стосуються участі прокурорів у судовому кримінальному провадженні. Дещо нелогічним є те, що на перше місце в зазначеній статті поставлено функцію підтримання прокурором державного обвинувачення в суді, хоча реалізація цієї функції прямо залежить від результатів нагляду прокурора за дотриманням норм кримінального процесуального законодавства.

Під час визначення змісту й обрання послідовності функцій прокуратури потрібно неухильно керуватися правилом: конституційні функції мають бути без жодних змін відтворені в Законі України «Про прокуратуру» з поваги до самої Конституції і для того, щоб уникнути їх неоднозначного тлумачення.

ЗАКІНЧЕННЯ НА 10-Й СТОР.

Для України федералізація — це шлях до повзучого демонтажу країни

Стартував концесійний конкурс на будівництво дороги Львів—Краковець. Її загальна протяжність — 84,4 кілометра. Магістраль з чотирма смугами руху облаштують у міжнародному коридорі Дрезден—Вроцлав—Львів—Київ. Конкурс триватиме вісім місяців, *повідомляє наш власкор Богдан Кушнір*

Перше каботажне контейнерне судно прибуло з Дніпропетровська до Одеси. Теплохід «Механік Черевко» доправив у морський порт 2600 тонн квадратної заготовки та 15 контейнерів з чавуном, *передає наш власкор Кирило Воронков*

«Гастрономічні туристи» з Криму штурмують херсонські ринки

Приїжджі з окупованого Криму розвивають у Херсоні «гастрономічний туризм». Оскільки вартість харчів на анексованому півострові вдвічі-втричі дорожча, ніж на материку, а якість «делікатесів» російського виробництва при цьому ще й дуже низька, останні місяці кримчани стали регулярно відвідувати ринки Генічеського району Херсонщини, скуповуючи там м'ясо, ковбаси та сири. Але з початком курортного сезону там ціни на продукти також поповзли вгору, і «мішечники» з Криму відкоригували свої маршрути в бік обласного центру. Причому це вже не родинні закупи, а міні-бізнес: перед від'їздом вони беруть замовлення й гроші у знайомих та сусідів, а після повернення віддають їм придбаний на оптових базах та ринках товар із незначною націнкою. Це вигідно навіть попри те, що подорож коштує 800—850 гривень.

«Гастрономічні туристи» прибувають до Херсона здебільшого вранці у п'ятницю та суботу — коли з десяток автобусів, коли й більше. Комерсантам-оптовикам такі відвідини подобаються, бо кримчани не так прискіпливо вибирають товар і торгуються менше, ніж місцеві. А от херсонцям та й підприємцям, котрі торгують на ринках вроздріб, такі гості — удар по гаманцю.

— На нашому ринку також з'явилися люди з великими торбами, котрі легко закидають до них по 5—6 кілограмів ковбаси і стільки ж свіжого м'яса. Чи впливають вони на рівень цін? Та ще й як! Свинина живою вагою протягом останніх тижнів подорожчала на 3—4 гривні — до 25—26 гривень за кілограм. Розібрані туші йдуть уже по 48—49 гривень за кілограм. Коли підприємці пробують торгуватися, то у відповідь постійно чують: «Не хочеш — не бери. Я кримчанам продам», — розповідає директор найбільшого в Херсоні Центрального ринку Нураддін Юсіфов. — З другого боку, попит на м'ясо нині впав — херсонці урізноманітнюють раціон свіжими овочами, які нині дешевшають. І якби не те, що частину продуктів забирають приїжджі з Криму, залишків на прилавках було б ще більше. А м'ясо у спеку довго не лежить — псується.

Херсонці кажуть, що митники та прикордонники мали б обмежувати вивезення молочних та м'ясних продуктів приватними особами з материкової України до окупованого Криму — можливо, це допомогло б стримувати ціни. Але жодних спеціальних обмежень з цього приводу не запроваджують: якщо вивозиш не цілу партію товару, а кілька торб (за винятком чогось підакцизного), можеш хоч весь тими торбами обвішатися — ніхто не чіпатиме.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

Мал. Олександра ДУБОВСЬКОГО.

Весняно-польові перспективи

Якщо вірити Мінагрополітики, в Україні яровими зерновими й зернобобовими культурами засіяно 6,9 млн. га, що становить 98% від запланованого. Зазначимо, що до аналогічної дати торік площа посівів ярових становила 7,6 млн. га.

Зокрема, кукурудзою на зерно до звітної дати засіяно 4,2 млн. га (97%). Посів гречки проведено на 112 тис. (88%), просом засіяно 84 тис. (87%), рисом — 12 тис. га (102%).

Крім того, соняшником засіяно 4,56 млн. га (99%), соєю — 1,9 млн. (99%).

Зводять комплекс з переробки радіоактивних відходів

На Рівненській АЕС відбулося чергове засідання штабу з будівництва комплексу з переробки радіоактивних відходів. Воно тривало за участі представників усіх атомних станцій країни, дирекції ДП «НАЕК «Енергоатом», проектних організацій.

Учасники побували на будівельному майданчику комплексу, ознайомилися зі станом конструкцій, темпом монтажу обладнання, оцінили обсяг робіт, який було виконано з часу попереднього засідання штабу.

Керівник робіт на майданчику комплексу, заступник генерального директора РАЕС з капітального будівництва Сергій Куроєдов повідомив, що наразі триває монтаж обладнання установки цементування, через місяць заплановано проведення випробувань. Також проводять монтаж інженерних мереж, системи опалення.

На думку керівника штабу будівництва комплексу Наталії Шумкової, втрачати набраний темп не можна, оскільки введення в дію комплексу підвищить рівень ядерної та радіаційної безпеки Рівненської АЕС.

Про це повідомила працівниця управління інформації та зв'язків з громадськістю РАЕС Вікторія ЛЕОНОВА.

Фото надане управлінням інформації та зв'язків з громадськістю РАЕС.

З банкоматів поцупили понад два мільйони

Майже сто вінничан підозрюють у скоєнні крадіжки з банкоматів одного з провідних банків країни. Знайшовши лазівку у програмному забезпеченні, їм вдалося зняти з банкоматів понад два мільйони гривень.

— Гроші знімали одночасно з багатьох банкоматів, — розповів на прес-конференції для журналістів начальник управління карного розшуку обласної міліції полковник Олександр Цимбалюк. — Після нашої інформації служба безпеки банку усунула недолік, тому тепер про це можна говорити.

За словами полковника, схема полягала в тому, що кошти за однією операцією знімали одночасно з багатьох банкоматів. Спочатку один зі спритників відкривав рахунок у банку і робив вклад. Знімали кошти колективно: в один і той само час за телефонним дзвінком одночасно вводили у банкоматах однакові комбінації на однакову суму. Як стверджує співрозмовник, програма не фіксувала, що видає банкноти не в одному банкоматі, а одразу в багатьох.

— Вони якось дізналися про такий недолік програми і користувалися ним багато разів, загалом вкравши у банку декілька мільйонів гривень, — пояснює Олександр Цимбалюк. — Правоохоронці вказали на цю помилку службі безпеки фінустанови, і її вже виправлено, але нею встигли скористатися майже сто нечесних на руку вінничан. Їхні особи встановлено, триває розслідування. Це найбільша афера з крадіжкою грошей з банкоматів, про яку нам відомо.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Виховна година від завуча закінчилася струсом мозку

П'ятикласники однієї зі шкіл Збаразького району на Тернопільщині на перерві бавилися гумовими браслетами, перекидаючи їх один одному в руки. Коли іграшка потрапила до одного з них, до класу зайшов завуч. Він насварив учня за порушення правил поведінки, а потім схопив його за шию і кілька разів ударив головою об дерев'яну парту. Ще й пригрозив, що змусить з'їсти гумову іграшку. За словами начальника сектора кримінальної міліції у справах дітей Збаразького райвідділу міліції Андрія Казмірука, який опитав очевидців, на наступному уроці у хлопчика почала боліти голова й однокласники відвели його додому. Надвечір дитині стало зле, батьки відвезли сина до обласної дитячої лікарні, де медики діагностували закриту черепно-мозкову травму і струс головного мозку. З'ясувалося, раніше у малого була травма голови, а вчинок завуча призвів до рецидиву. Дитина перебуває у лікарні, у неї сильний стрес. Подію правоохоронці внесли до Єдиного реєстру досудових розслідувань з кваліфікацією «умисне легке тілесне ушкодження».

Людмила НАКОНЕЧНА.
Тернопільська область.

ЦИФРА

707 млн. грн.

буде скеровано цьогоріч з державного бюджету на виплату субсидій, необхідних мешканцям Полтавщини для розрахунків за житлово-комунальні послуги. Ця сума перевищує минулорічну більш ніж удесятеро.

Василь НЕЇЖМАК.

Кримінальна справа про «чистоту»

У Миколаєві розпочато кримінальне провадження стосовно чиновників, які витратили 27 мільйонів на прибирання міських вулиць, які після цього чистішими не стали.

Прокуратура області перевіряє з цього приводу діяльність райадміністрацій, щоб з'ясувати: на що саме було витрачено бюджетні гроші.

Ірина НЕЖИГАЙ.
Миколаїв.

Подачу тепла регулюватимуть індивідуально

У Кам'янці-Подільському впроваджують новий енергоефективний проект — у багатоповерхівках встановлюють індивідуальні теплові пункти. У двадцять одному будинку працюватимуть сучасні модульні установки, які регулюватимуть подачу тепла та гарячої води. За допомогою нового обладнання вдасться розв'язати одну із найболючіших проблем сучасного комунального господарства — якісне постачання гарячої води з істотною економією енергоносіїв. Уже розпочався монтаж першого теплового пункту. Проект запроваджують за підтримки міжнародної фінансової організації НЕФКО, яка виділила для Кам'янця-Подільського грант.

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.

В Ужгороді відбулася традиційна спартакіада депутатів місцевих рад Закарпаття (Василь НИТКА)

І порадник, і адвокат

Традиційний День передплатника у Полтаві почався з пісенно-музичної візитівки «Укрпошти». Адже його організаторами, як завжди, стали працівники обласної дирекції згаданого відомства та Полтавського поштамту. До них долучилися представники місцевих і всеукраїнських періодичних видань. Журналісти спілкувалися зі своїми нинішніми і потенційними читачами у розпал передплатної кампанії на наступне півріччя.

Цього разу вона видалася дуже непростою. Чимало земляків нарікали на те, що через подорожчання всього і вся, а особливо після одержання нових платіжок із «захмарними» тарифами на оплату житлово-комунальних послуг, мусять рахувати кожну копійку. Саме тому відкладають передплату улюблених видань на потім. Однак із такою позицією погоджувалися далеко не всі. Передовсім тому, що, за їхніми словами, серйозна преса також допомагає людям виживати за нинішньої скрути. Сьогодні у багатьох випадках вона стає і порадником, і адвокатом, застерігає від усіляких фінансових пасток ласих до наживи шахраїв. Зрештою, поширюваний газетярами досвід кращих садівників, городників, майстрів із золотими руками, знавців народної медицини цілком реально примножує врожайний потенціал присадибних земельних ділянок і «фазенд», допомагає зекономити ресурси у побуті чи обійтися без дорогих пігулок. Постійні читачі «Голосу України» біля інформаційного стенда парламентської газети пригадували не одну таку публікацію, що знадобилася їм у повсякденні. Тож запевняли, що передплачуватимуть її або купуватимуть в кіосках «Укрпошти» й надалі.

Василь НЕЙЖМАК.
Полтава.

Фото автора.

Улюблене видання можна було передплатити просто біля інформаційного стенда «Голосу України».

Потік поранених не припиняється

У Харківський військовий госпіталь за останню добу доставили 57 поранених військовослужбовців із зони АТО. Про це повідомила волонтер організації «Сестра милосердя АТО» Ярина Чаговець.

«На великий жаль, потік постраждалих не припиняється», — сказала вона, зазначивши, що зі збільшенням кількості обстрілів збільшилася і кількість поранених.

Ярина Чаговець наголосила, що в госпіталі бійцям невідкладно потрібні: одноразовий посуд, засоби для гоління, засоби особистої гігієни, одяг, сигарети та вода.

Микола КОСИЙ.
Харків.

Скасували електрички

Через високу збитковість приміських перевезень Придніпровська залізниця скасувала 12 поїздів і зупинки з малим пасажиропотоком. Якщо і надалі пасажири не оплачуватимуть проїзд, а місцеві адміністрації не компенсуватимуть пільгові перевезення — будуть і інші скорочення.

Як розповів заступник начальника служби приміських пасажирських перевезень ПЗ Олександр Компанієць, із 183 приміських поїздів ПЗ 117 курсують по Дніпропетровській області. Щодоби вони перевозять 25 тисяч пасажирів, із яких десять тисяч — пільговики. За чотири місяці цього року перевезено півтора мільйона пільговиків: на це витрачено понад тринадцять мільйонів гривень.

— При цьому місцеві адміністрації компенсували лише 3,2 мільйона гривень. Їх борг перед Придніпровською залізницею за пільгові перевезення сягнув 38 млн. грн., — навів цифри Олександр Компанієць.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

Отруїлися вихованці дитсадка

У міський відділ міліції Червонограда надійшло повідомлення, що протягом дня до центральної міської лікарні доставили дев'ятеро дітей з харчовим отруєнням. Усі шпиталізовані були вихованцями одного дитсадка. Вік дітей — від чотирьох до семи років.

Це вже четверте протягом року резонансне харчове отруєння на території Львівської області.

Богдан КУШНІР.

Підкачав майонез

Серед госпіталізованих в останні дні до інфекційного відділення Чернігівської міської лікарні №2 встановлено 21 випадок захворювання на сальмонельоз. Про це повідомив під час наради у міськраді головний санітарний лікар Чернігова Іван Макаренко. При лабораторному дослідженні харчових продуктів, відібраних вдома у потерпілих, збудник сальмонельозу знайдено у залишках майонезу, виробленого у Броварах Київської області.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігів.

ФОТОФАКТ

Мешканці столичного мікрорайону Осокорки, зібравшись під стінами КМДА, вимагали від чиновників зберегти зелену зону біля метро, а не будувати поряд з їхніми багатоповерхівками черговий торговельно-розважальний комплекс.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

Бойові дії тривають по всій лінії зіткнення

Найбільшу кількість обстрілів бойовики зосередили на Донецькому напрямку. Вони вели вогонь по населеним пунктам Піски, Тарамчук, Березове та Мар'їнка. На Луганському стріляли з мінометів, гранатометів, великокаліберних кулеметів та стрілецької зброї по Оріховому, Жовтому, Щастю. Таку інформацію учора повідомили в прес-центрі АТО. Що відбувається на фронті, розповіли українські військові.

Боєць батальйону спеціального призначення «Січ» (с. Піски):

«Обстріли продовжуються. Учора у Пісках було справжнє пекло. Ворог вів вогонь по наших позиціях із села Жаб'яче. Сепари лупили із крупнокаліберних кулеметів, гранатометів, СПГ, мінометів калібру 82 та 120 мм. Останнім часом вони активно використовують міні-запальнички. Ці снаряди від будинків майже нічого не залишають. Неспокійно і в Авдіївці. Наші хлопці відбили напад диверсійної групи.

Полк особливого призначення «Азов» (Маріупольський напрямок):

«У населеному пункті Широкине ситуація важка. Бойовики обстрілюють наші позиції з крупнокаліберних кулеметів, стрілецької зброї, АГС, РПГ, 82-міліметрових та 120-міліметрових мінометів. Коли ми даємо їм по зубах, вони запрошують перемир'я. Забирають з полю бою своїх орків та знову продовжують лупити по нашим позиціям.

За інформацією офіційного сайту голови Луганської обласної військово-цивільної адміністрації Геннадія Москаля, на околиці Кримського, а також у Попасній протягом ночі періодично спалахували перестрілки з автоматичної зброї, які мали локальний характер. Обидва населені пункти залишилися поза зоною ураження, ніхто з мирних мешканців не постраждав.

«На жаль, минула доба не обійшлася без загиблих і поранених серед українських військовослужбовців. Вчора на околиці Станиці Луганської підірвалися двоє українських бійців, котрі виконували бойове завдання біля берега Сіверського Донця й зачепили розтяжку з гранатою. Один із них загинув, інший отримав важкі осколкові поранення, — йдеться у повідомленні.

Олександр ПЕКНИЙ.

Майже вся область поринула в пітьму

Увечері в північній частині Луганської області зникла електрика. Про проблеми зі світлом повідомили сільські райони — Новопсковський, Сватівський, Міловський, Біловодський, Попаснянський, виникли перебої з енергопостачанням у Первомайську, Кіровську, Рубіжному, Сєвєродонецьку, Лисичанську й у східній частині Луганська. Відсутність світла спричинила інші проблеми — з водопостачанням, мобільним зв'язком, Інтернетом. До дванадцятої ночі у деяких районах електрика з'явилася. За повідомленням прес-служби ДТЕК, причиною такої ситуації стала зупинка одного із двох працюючих енергоблоків Луганської ТЕС у Щасті в результаті влучення снаряда у відкрите розподільче устаткування. Іншим споживачам електрика подавалася одним блоком №10, який 2013 року був модернізований і автоматизований. Завдяки цьому він і зберігає стабільність. Установивши характер пошкодження, енергетики зробили все для включення в роботу ще одного блоку.

Павло ВОРОНЦОВ.
Луганська область.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...загинули 23-річними

У Запоріжжі з'явилися дві перші меморіальні дошки бійцям, котрі загинули в зоні АТО. Відбулося їхнє урочисте відкриття. Одна з дощок встановлена на будинку по вулиці Чумаченка, де жив Михайло Гончаренко. Воїн загинув 23-річним 23 червня 2014 року під Артемівськом. Хлопець закінчив університет, служив у Президентському полку, після звільнення був мобілізований у квітні минулого року.

Ще одна дошка з'явилася на приміщенні гімназії №50, де навчався Іван Гутник-Залужний. Ім'я цього лейтенанта Національної гвардії, який теж загинув 23-річним на блокпості біля Амвросіївки, вже потрапило до «Вікіпедії». 13 серпня 2014 року на його похорони дідусь — тоді 96-річний ветеран Другої світової війни Іван Оникійович Залужний — звернувся до бойових побратимів із Росії: «Путін посилає ваших онуків, і вони вбили мого онука»... Пізніше ветеран-полковник морської піхоти отримав орден, яким був нагороджений Іван-молодший. До 9 Травня дідусь Залужний взяв участь у зйомках зворушливого кліпу режисера Олеся Саніна: «Я хотів відзначити 70-річчя Перемоги зі своїм онуком, втім він загинув, захищаючи Україну»...

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

...відголоски Другої світової нагадують про себе

Житель села Концове Ужгородського району на власному полі натрапив на 28 боєприпасів часів Другої світової. Фахівці загону спецпризначення вилучили з ґрунту 25 мінометних мін калібром 82 мм, артилерійський снаряд калібром 76 мм і дві гранати Ф-1. Усі вони пролежали в землі понад сімдесят років. Уже пополудні того ж дня вибухівку знищили.

Василь НИТКА.
Закарпатська область.

Фото надане облДСНС.

...хабар за ухиляння від служби

На Прикарпатті затримали міліціонера-хабарника. Слідчий Косівського районного відділення міліції вимагав від місцевого мешканця 1300 доларів США за закриття кримінального провадження, розпочатого за фактом ухилення від мобілізації. Правоохоронці затримали старшого лейтенанта міліції у райцентрі відразу після отримання грошей. За цим фактом розпочато кримінальне провадження.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.

...ворог тут не пройде

На Сумщині для забезпечення громадського порядку, охорони стратегічних об'єктів, а також ведення партизанської війни у випадку прямого вторгнення російських окупантів в Україну вже сформовано п'ять окремих батальйонів місцевої самооборони. Усі вони входять до складу «З'єднання територіальної оборони імені Богдана Хмельницького». Крім того, в області створюють загони спеціального призначення, до яких набирають найбільш підготовлених бійців з досвідом роботи у правоохоронних органах та демобілізованих зі спецвійськ і зони АТО.

Іван ЗАГУРСЬКИЙ.
Сумська область.

У Рівному оголошено конкурс ескізів пам'ятника Героям Небесної Сотні та воїнам, полеглим в АТО (Олександра ЮРКОВА)

СВІТ БЕЗ КОРДОНІВ

НАТО подбає про стабільність у сусідніх з ним країнах — Україні, Грузії та Молдові. «Ці країни — не буферні зони, вони — незалежні, суверенні держави», — заявив генсек НАТО Єнс СТОЛТЕНБЕРГ і застеріг Росію від перешкоджання намірам цих країн приєднатися до альянсу. Столтенберг наголосив, що рішення про вступ до НАТО ухвалюється лише самою країною–кандидатом і 28 членами Альянсу *(DW)*

Скасування зустрічей не затьмарить відносин між Києвом та Варшавою

ПОДРОБИЦІ

Раптова відмова Петра Порошенка від поїздки до Варшави на матч «Дніпро» — «Севілья» за Кубок Ліги Європи УЄФА викликала реакцію й у польських політичних колах. Адже Петро Порошенко пропустив не лише футбол, а й зустріч з своїм колегою Броніславом Коморовським. Немало спекуляцій було й навколо нібито скасування переговорів з новообраним президентом Польщі Анджеєм Дудою, про що «Голос України» детально писав у попередньому номері.

Цю ситуацію одразу ж почала використовувати російська пропаганда у традиційному для неї ключі. «Відмову» А. Дуди від зустрічі назвали «ляпасом для Києва», Броніславові Коморовському причепили ярлик «фана ОУН-УПА», а що стосується відмови від приїзду до Варшави українського глави держави, тонко натякають, що причиною нібито стала «непередбачуваність реакції польських вболівальників на появу президента на Національному стадіоні через підписання ним закону про «Правовий статус і вшанування пам'яті учасників боротьби за незалежність України».

У прес-службі президента Польщі кореспондентові «Голосу України» повідомили, що зустріч П. Порошенка з Б. Коморовським не відбулася з ініціативи української сторони. Польські ЗМІ, все ще зайняті аналізом президентських перегонів та прогнозами щодо нового розкладу сил, відсутності П. Порошенка, здавалося б, не помітили. Лише в «Газеті виборчій» з'явився коментар-роздум журналіста Бартоша Віленського, який робить висновок, що «Порошенко відмовився від приїзду до Польщі», бо такий візит «був би для нього втратою часу: майбутній президент Дуда розмовляти з ним не хоче, а з Коморовським, який іде, він уже нічого не вирішить». Щоправда, далі цитує джерело у дипломатичних колах, яке ситуацію оцінює так: «Українці вичікують, як у нас (у Польщі. — **Ред.**) вирішаться справи». От тільки чи може Україна дозволити собі таке вичікування? Адже до повної кристалізації владної ситуації у Польщі доведеться чекати до середини осені, коли відбудуться парламентські вибори. А саміт ЄС стосовно визначення подальшої долі санкцій щодо Росії — уже в червні.

У коментарі «Голосу України» співголова Українопольського форуму партнерства Павел Залевський оцінив цю ситуацію так: «Польсько-українські відносини є надто важливими, аби ставали жертвою якихось непорозумінь, пов'язаних із зустрічами. Переконаний, що їх вага, інтенсивність і характер будуть підтримуватися А. Дудою після вступу на посаду. Натомість ніщо не змінить дуже добрих міжлюдських відносин, які встановилися між звичайними громадянами наших країн. Уперше в нашій історії ми маємо в масових масштабах такий рівень взаємної симпатії між українцями та поляками, які бачать один в одному щирих приятелів, а не ворогів».

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.
Варшава.

Захід не збирається скасовувати санкції

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Водночас королева Великобританії Єлизавета II **(на знімку)** заявила, що її уряд продовжить тиснути на Росію до повного виконання Мінських угод. Про це йшлося під час офіційного відкриття сесії британського парламенту, **інформує «Радіо Свобода»**. «Мій уряд продовжуватиме чинити тиск на Росію з вимогою поважати дотримання територіальної цілісності й суверенітету України і наполягатиме на повній реалізації Мінських домовленостей», — стверджила Єлизавета II.

Вона також торкнулася теми референдуму про членство Великобританії в ЄС. За її словами, волевиявлення відбудеться до кінця 2017 р. До того часу Великобританія проведе нові переговори про членство країни в ЄС і буде домагатися реформування Євросоюзу з тим, щоб він служив інтересам усіх членів.

Тронна промова традиційно зачитується британським монархом у ході церемонії відкриття сесії парламенту наступного скликання. Нагадаємо, на виборах 7 травня перемогу здобула Консервативна партія на чолі з чинним прем'єр-міністром Девідом Кемероном, який збереже свою посаду і в наступному уряді. Провести референдум про членство в ЄС було однією з передвиборних обіцянок консерваторів. Водночас ця політична сила традиційно непримиримо ставиться до агресії Росії в Україні.

Фото з сайту www.royal.gov.uk

Індія потерпає від спеки. Кількість жертв збільшується

Кількість жертв аномальної спеки в Індії щодень зростає. Якщо на початок тижня йшлося про 500 загиблих, то вже під кінець називають інші цифри: від 1200 до 1400 смертей від перегріву.

Щоправда, температура трохи зменшилася, і нині стовпчик термометра вдень показує від 40 до 45 градусів. Лікарні працюють у надзвичайному режимі: туди везуть величезну кількість людей, що постраждали від спеки. «Лікарня знеструмлена від десятої ранку... Двом пацієнтам доводиться ділити одне ліжко. І ніхто цим не переймається», — **цитує місцевого мешканця Euronews.**

Лікарям заборонили брати вихідні та відпустки. У великих містах влада встановила пункти роздачі питної води, чаю чи соку, щоби зменшити кількість випадків зневоднень.

ДО РЕЧІ

Зазвичай травень вважають найспекотнішим місяцем в Індії. Але цьогоріч температура вперше перевищила середньостатистичну норму для сезону на 7 градусів. Окрім того, експерти звертають увагу, що сезон спеки щорік стає довшим — це є наслідком глобального потепління. На жаль, наступний тиждень не принесе жаданої прохолоди.

Наші 23 метри в Грузії

23-метровий прапор України, який минулого літа під час проведення «Вишиванкового фестивалю» в Одесі став одним із його символів, вирушив до Тбілісі. Цього разу — на фестиваль «Україна—Грузія, два серця — одна душа!».

Підняття прапора відбудеться 30 травня в парку Ріке в Тбілісі.

«Цей прапор ми піднімали в День Прапора України, і він всотав у себе енергію тисяч одеситів, які люблять свою країну. Тепер цю любов зможуть відчути й грузини. Наші народи пов'язує давня дружба. І в ці складні для України часи ми відчуваємо підтримку грузинських друзів», — зазначила глава оргкомітету «Вишиванкового фестивалю» Наталя Мажарова.

Кошти, виручені під час фестивалю в Тбілісі, підуть на допомогу дітям загиблих українських військових і багатодітним родинам зі сходу України.

Кирило ВОРОНКОВ.
Одеська область.

На знімку: серпень 2014 р. 23-метровий прапор України на Потьомкінських сходах.

Фото надане оргкомітетом «Вишиванкового фестивалю».

Уряд змушує японців йти у відпустку

У Японії уже тривалий час намагаються боротися з трудоголізмом своїх громадян, які зазвичай пересиджують на роботі, не зважають на вихідні й не кваплятся йти у відпустку.

Теоретично кожний працівник в країні може взяти на рік 18 оплачуваних відпускних днів. Однак, за статистикою, японці використовують їх тільки наполовину. А близько 15% працюючих взагалі не беруть відпустки, мотивуючи це завантаженістю, тим, що колегам через їхню відсутність доведеться більше працювати, або їм самим потім надолужувати...

22% японців працюють 49 годин на тиждень. У США цей показник дорівнює 16%, у Франції та Німеччині — 11%. А 9% японців працюють понад 60 годин на тиждень. Молодим людям, які потрапляють у лещата багатогодинного робочого тижня, ніколи заводити сім'ї, народжувати й виховувати дітей, не кажучи про відпочинок. Японія — старіюча країна не тільки тому, що там довго живуть, а й тому, що робота стала наркотиком для переважної частини працюючих.

Але є і значно сумніші цифри: в країні існує навіть термін «кароші» для означення смерті від перевтоми на роботі — недарма останнім часом «помолодшали» діагнози інфарктів та інсультів, зростає кількість депресій. Підраховано, що в загальній статистиці самогубств через різні проблеми (а в країні щороку добровільно йдуть із життя дві тисячі громадян), левова частка причин пов'язана з перевтомою на роботі.

Спочатку з проблемою трудоголізму боролися профспілки, вимагаючи від роботодавців примушувати своїх працівників своєчасно йти з роботи та обов'язково брати відпустки. Однак керівники корпорацій не квапилися застосовувати примусові заходи.

До розв'язання проблеми долучилися і громадські організації, окремі активісти. Звернення до влади підписали півмільйона громадян. І це змусило оцінити важливість проблеми і в уряді. До того ж підрахували: якщо громадяни працюватимуть трохи менше, державі буде вигідно економічно. Коли в людей більше вільного часу, зростають споживчі інтереси, більше витрачається коштів на побут, сім'ю, відпочинок. Для створення рекомендацій було запрошено спеціалістів із різних сфер суспільного розвитку, котрі склали список першочергових заходів, серед яких — скорочення робочого тижня, унормований день, довші відпустки. Останніми роками в країні збільшено кількість святкових днів: їх у річному календарі 16. Підготовлено законопроект у японському парламенті.

Влада має намір законодавчо зобов'язати працедавців відправляти співробітників в оплачувані відпустки, незалежно від їхнього бажання, та ще й контролювати, щоб вони відпочивали щонайменше п'ять днів поспіль. Завдяки комплексу заходів уряд сподівається змусити громадян використовувати більш як 70% своїх оплачуваних відпусток, домогтися того, аби частка працюючих понад 60 годин на тиждень до 2020 року становила не більш як 5%, і в такий спосіб знизити рівень трудоголізму в країні й поліпшити рівень здоров'я та оптимізму громадян.

Ніна БАЛИКОВА.
Токіо.

У Росії заявили про завершення розслідування кримінального провадження у справі Надії Савченко

Сумно, але не соромно

Футбол. Ліга Європи. Фінальний матч. 27 травня. **«Дніпро» (Україна, Дніпропетровськ) — «Севілья» (Іспанія). 2:3. Голи:** Калинич, 7, Кригов'як, 28, Бакка, 31, 73, Ротань, 44.

«Дніпро»: Бойко, Федецький, Дуглас, Чеберячко, Матос, Канкава (Шахов, 85), Федорчук (Безус, 68), Ротань, Коноплянка, Матеус, Калинич (Селезньов, 78). **Тренер** — Мирон Маркевич.

«Севілья»: Ріко, Відаль, Каррісу, Колодзейчак, Тремулінас, Мбіа, Кригов'як, Рейєс (Коке, 58), Банега (Іборра, 86), Вітоло, Бакка (Гамейро, 82). **Тренер** — Унай Емері.

Рефері — Мартін Аткінсон (Англія).

Варшава. Стадіон «Народовий». 45 000 глядачів. 12 градусів.

Руслан Ротань** і **Нікола Калинич** (у центрі), **котрі забили голи «Севільї».

Це був по-справжньому яскравий фінал — драматичний, гострий, захопливий. Звичайно, нам прикро, що не «Дніпро» став тріумфатором. Але ми вдячні йому за мужність, самовідданість, зрешті тою, за те, що він подарував нам фінал.

Колумбієць Карлос Бакка, два удари якого принесли успіх іспанському клубу.

Переміг фаворит, але йому зробити це було нелегко, адже український клуб виявився гідним опонентом. Нашим трохи забракло досвіду і везіння. А от супернику відверто пощастило в епізоді з третім м'ячем, котрий приніс йому перемогу.

До речі, «Севілья» — тепер уже чотириразовий переможець цього турніру — заволоділа призом удруге поспіль. Немає слів, це чудова, потужна команда, з цілою групою виконавців найвищого класу. Але на їхньому тлі футболісти «Дніпра» не мали вигляд хлопчиків для биття.

А початок поєдинку взагалі був шикарний для української команди. Все йшло, як кажуть, мов по маслу — вдалося забити швидкий гол. Калинич з «другого поверху» після передачі Матеуса точно пробив головою. Перший тайм трохи активніше провела «Севілья». Її футболісти краще контролювали м'яч, створили більше моментів. Але і наші старалися з усіх сил. І, зрештою, забили два м'ячі.

Одне слово, «Дніпро» не пас задніх і заслуговує на добре слово. Дозволивши суперникові вийти вперед, український колектив таки знайшов у собі сили змінити ситуацію і зрівняти рахунок перед самою перервою. Ротань з двадцяти метрів блискуче виконав штрафний. Він, мов баскетболіст, котрий поклав м'яч у кошик, влучив у правий від воротаря кут.

У другому таймі була досить рівна гра, але з обох боків метушлива. Суперники, за великим рахунком, майже нічого путнього не створили. Але, на відміну від дніпропетровців, «Севілья» дочекалася свого моменту і завдала вирішального удару. Невдало виніс м'яч Матос. Цим подарунком скористався Вітоло, котрий зробив точну передачу на Бакку. А той обіграв Бойка і забив свій другий гол у цій зустрічі.

Під кінець матчу «Дніпро» залишився вдесятьох: травми зазнав Матеус, якого з поля винесли на ношах і доправили до шпиталю. У нього зламаний ніс.

Унай Емері:

— Нам довелося докласти чимало зусиль для досягнення результату. Вся команда попрацювала на славу. Хоча в нас були проблеми в усіх матчах. У перерві ми говорили про те, що нам потрібно дочекатися вирішального моменту. Ми заслужили цей кубок. І тепер отримуємо задоволення.

Алейкс Відаль:

— Ми дуже хотіли захистити титул. І досягли мети. Скажу про нашого суперника: якщо хтось доходить до фіналу, значить, робить правильні речі. «Дніпро» довів, що є командою елітного рівня. А ми показали, що треба робити, коли потрібно домогтися свого.

Руслан Ротань:

— Усі засмучені, адже хотіли перемогти. Команда грала, боролася. Напевно, ми помилково зарано сіли в захист, але що вже про це говорити.

Наша казка тривала аж до фіналу. Звичайно, вражень багато. Варто привітати «Севілью» із заслуженою перемогою, а нам, скориставшись здобутим досвідом, варто йти далі і прагнути до високих результатів.

Артем Федецький:

— Якесь подвійне відчуття від гри. Були близько Ліга чемпіонів, Кубок Ліги Європи. Для досягнення бажаного нам не вистачило дуже мало. Але команда і тренер — молодці. Ми виконали хорошу роботу, щиро хотіли зробити для всієї України, нашого народу свято, але забракло везіння.

Якби ми забили в другому таймі третій гол, то, думаю, що ми б виграли. А глядачі побачили класний емоційний фінал і багато забитих м'ячів. Другий тайм був до гола, тому і ми, і «Севілья» діяли досить обережно.

Андрій Стеценко, генеральний директор «Дніпра»:

— Я дуже розчарований, бо ми в грі ні в чому не поступалися іспанській команді. А у певних компонентах — у бажанні, самовіддачі — перевершили «Севілью». Дуже прикро. Ми жодним чином не сумнівалися, що «Дніпро» покаже гарну гру. Протягом матчу мене не залишало відчуття, що все може завершитися на нашу користь. Але, на жаль, ми пропустили третій м'яч і не змогли відігратися...

Мирон Маркевич:

— Кожному тренеру пройти такий шлях дуже почесно. Дякую за все футболістам. Думаю, що наш виступ у турнірі можна вважати загалом успішним. Сьогодні, напевно, забракло досвіду і трохи везіння.

Як на мене, нам забили такі м'ячі, які пропускати було не обов'язково. Адже ті моменти виникли з нічого. Хоча команда виявила характер. Другий тайм зіграли досить добре, могли й зрівняти рахунок, билися до кінця.

Ми дуже хотіли перемогти, але нам протистояла класна команда. Проте і ми старалися, грали для людей. У нас, думаю, все ще попереду.

Підготував
Геннадій БРАНИЦЬКИЙ.
Фото uefa.com.

У НОМЕР

Турнірна хроніка

Легка атлетика. Острава (Чехія). Турнір Golden Spike з серії IAAF World Challenge. Наша Анна Міщенко була першою на дистанції 1500 м (4.07,09). До речі, це третя поспіль перемога українки на турнірах серії IAAF World Challenge. Богдан Бондаренко виграв змагання зі стрибків у висоту з результатом 2.24.

Хокей. Білоруський тренер Дмитро Кравченко може очолити збірну України. ФХУ саме тепер розглядає кілька кандидатів на вакантну посаду. 39-річний фахівець у минулому тренував гродненський «Неман», з яким у сезонах 2012/13 і 2013/14 вигравав чемпіонати білоруської Екстраліги. На початку минулого року Кравченко звільнився з посади наставника гродненців, після чого очолив «Динамо» (Молодечно).

Як відомо, збірна України після чемпіонату світу, де команда вилетіла в дивізіон 1В світового чемпіонату, попрощалася з Олександром Годинюком.

Нагородили відпочинком на морі

На Миколаївщині, у Коблевому, відбувся міжнародний турнір з дзюдо, який організатори назвали «Мир». Серед ініціаторів цього спортивного свята — заслужений тренер України з самбо та дзюдо Сергій Zіньківський, відомий педагог, який за роки тренерської діяльності підготував чимало чемпіонів і призерів змагань в Україні, Європі та світі, десятки майстрів спорту України та сотні кандидатів у майстри спорту.

Не випадково добре відома у нас в країні та й за її межами Снігурівська ДЮСШ ДЗЮДО та Спортклуб бойових мистецтв, де він тренує молодь, вибороли й на цьому турнірі найбільше нагород, попри присутність на турнірі сильних команд з Києва, Одеської, Дніпропетровської, Миколаївської, Херсонської та інших областей, а також з Румунії, Молдови та Білорусі.

Та головною нагородою, окрім медалей та дипломів переможців, для дітей та підлітків усіх вікових категорій, а їх було понад 600, стала можливість відпочинку на березі моря, більшість яких побачила його вперше.

Можливість провести турнір на високому організаційному рівні надали: Снігурівський спортклуб ДЗЮДО, відомий у Миколаївській області благодійний фонд «Надія», очолюваний доброчинцями Віктором Іщенком та Володимиром Кириленком (безплатне проживання та харчування учасників на базі відпочинку «Лотос», призи та нагороди переможцям), голова Березанської райдержадміністрації Володимир Требуха та Коблевська селищна рада.

Тож є велика надія, що започаткований міжнародний турнір «Мир» стане доброю спортивною традицією.

Георгій ЛУК'ЯНЧУК,
Світлана ЧОРНА.
Фото Світлани ЧОРНОЇ.

Прокуратура: закон — новий, проблеми залишаються

ЗАКІНЧЕННЯ. ПОЧАТОК НА 5-Й СТОР.

При цьому потрібно врахувати, що прокурор бере участь у кримінальному судочинстві не лише при підтриманні державного обвинувачення, а й у процесі досудового розслідування при розгляді процесуальних питань слідчим суддею, під час підготовчого кримінального провадження, при розгляді судами справ в апеляційному та касаційному порядку, коли на перший план виступає завдання усунення помилок, що їх припустилися суди нижчих інстанцій при розгляді питань, пов'язаних з виконанням рішень, а також бере участь у розгляді судами справ про адміністративні правопорушення.

Відтак, норму Конституції України, присвячену функціям прокуратури, доцільно, на нашу думку, викласти так:

«Стаття... На систему органів прокуратури покладається:

1) здійснення нагляду за додержанням законів при розслідуванні кримінальних правопорушень (процесуальне керівництво досудовим кримінальним розслідуванням);

2) підтримання державного обвинувачення в суді; участь у кримінальному і кримінально-виконавчому судочинстві в інших випадках, передбачених законом;

3) представництво інтересів громадянина або держави в суді у випадках, визначених законом;

4) нагляд за додержанням законів при виконанні судових рішень за результатами кримінального провадження, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян».

При цьому потрібно мати на увазі, що всі зазначені функції тією чи іншою мірою мають правозахисну спрямованість. Слід врахувати, що захист прав і свобод громадян якнайтісніше пов'язаний із захистом інтересів держави, враховуючи, що «права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави», а утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави (ч. 2 ст. 3 Конституції України).

Аналізуючи розділ IV «Повноваження прокурора з виконання покладених на нього функцій» закону, можна констатувати, що законодавець досить далеко просунувся в напрямі ліквідації функції загального нагляду, що, безумовно, дістане схвальну оцінку з боку органів і представників ПАРЄ та ЄС. Проте залишки його збереглися у ч. 5 ст. 23 закону, яка надає прокурору право з метою вжиття заходів з досудового врегулювання спору та відновлення порушеного права громадянина або законного інтересу держави направити до владних структур щодо порушень, які зачіпають інтереси громадянина або держави, звернення про можливість досудового врегулювання спору (насправді це можна назвати не судовим, а позасудовим порядком). Таке звернення дещо нагадує колишнє подання прокурора, в якому ставиться питання про добровільне усунення порушень з нагадуванням про те, що в разі відмови є можливим звернення до суду. Проте воно мало нагадує повноцінний акт прокурорського реагування.

У зв'язку з цим слід висловити ще деякі зауваження.

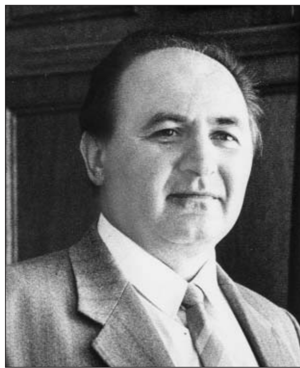
У ч. 2 ст. 23 максимально обмежено коло підстав прокурорсько-судового представництва. Відтак підставами для такого представництва визнаються лише недосягнення повноліття, недієздатність або обмежена дієздатність (в юридичному розумінні). Навіть інвалідність особи не може бути такою підставою. А тепер уявімо собі, що йдеться про людину, яка стала повним інвалідом, захищаючи державу та її інтереси (незрячі, з ампутованими кінцівками тощо). Ці проблеми особливо гостро постають нині, до того ж щедрість свідомих громадян, які безкорисливо надають допомогу інвалідам, має свої межі. Очевидно, тут потрібно керуватися принципом, за яким воююча держава повинна взяти на себе всі витрати з утримання таких громадян і надання їм повної медичної допомоги, навіть за кордоном. І зовсім неприйнятним є позбавлення прокурора права здійснювати в цих випадках судово-представницькі повноваження.

Досить дивною видається також вкрай забюрократизована процедура звернення до суду на захист інтересів громадянина або держави (ч. 4 ст. 23 закону). Спочатку прокурор повинен звертатися до суду за підтвердженням підстав для представництва, а вже потім, діставши таке підтвердження, подати позовну заяву. Хіба ці питання не можна вирішити одночасно, в одному судовому розгляді?

І, нарешті, відповідно до ч. 7 ст. 23 закону «у разі встановлення ознак адміністративного чи кримінального правопорушення при здійсненні представництва прокурор зобов'язаний здійснити передбачені законом дії щодо порушення відповідного провадження». Проте застосувати останнє положення можна буде лише тоді, коли буде відновлено право прокурора виносити постанову при ініціюванні притягнення особи до адміністративної відповідальності (ст. 24 Закону України «Про прокуратуру» 1991 року). Таке право прокурора можна закріпити в законі напередодні його остаточного ухвалення.

3. Серйозні і навіть складні питання законодавцю доведеться вирішувати під час визначення структури прокурорської системи України. При цьому місцеві прокуратури, навіть при збереженні їх самостійності, неминуче будуть вмонтовані до системи органів державної влади й органів місцевого самоврядування в адміністративно-територіальних одиницях, значно більших за розмірами територій і кількістю населення, ніж тепер. Уже нині в додатку до Закону України «Про прокуратуру» передбачено можливість поширення компетенції місцевої прокуратури на 6—7 нинішніх районів сільськогосподарського профілю. Проте виношується ще більш амбітна ідея об'єднання декількох районів в один. Таке об'єднання, якщо воно буде здійснено, приведе до об'єднання не лише прокуратур, а й інших суб'єктів влади, з якими прокуратура співпрацюватиме. Водночас неминуче виникнуть проблеми не лише правового, а й кадрового, фінансового, житлового, транспортного та іншого забезпечення.

Отже, запровадження відповідних заходів з обов'язковим попереднім обговоренням на рівні місцевих громад і з обов'язковим урахуванням їхньої думки та згоди на це має бути обов'язковою умовою їх проведення. Штучне прискорення цих процесів, як свідчить наша історія, прояви волюнтаризму будуть пов'язані не лише з тимчасовими труднощами, а й із серйозними соціальними наслідками, особливо в умовах воєнних дій, які вимушена вести Україна задля збереження державного суверенітету. Ці проблеми мають стати предметом обговорення в колективах прокуратур, у тому числі на регіональному і, особливо, місцевому рівнях.

Михайло КОСЮТА,
член науково-методичної ради Генеральної прокуратури України, доктор юридичних наук, професор.

* - лот виставляється для продажу на торгах (аукціоні) за початковою ціною без ПДВ;
** - у зв'язку з тим, що є прописані особи, покупцю в обов'язковому порядку потрібно ознайомитися з документами до подачі заявки на участь в аукціоні.

Останній дзвоник перед шкільною реформою

Кіски-бантики, прощальний вальс старшокласників... Батьківські фотокамери напоготові: сьогодні — Свято останнього дзвоника. Останнього перед шкільною реформою, яку вже наступного року відчують на собі приблизно 10 мільйонів наших співгромадян.

12 років навчання світить малюкам, які підуть до школи 2016-го, заявляє профільний міністр Сергій Квіт. Проте на старшокласників істотні зміни чекають уже наступної весни: усі державні іспити (ДПА) вони складатимуть у формі ЗНО. Цього року за такою процедурою пройшов тільки один — з української мови й літератури, та й той не минув без скандалу. Випускники та їхні батьки поскаржилися до Українського центру оцінювання якості освіти на те, що кілька запитань сертифікаційної роботи не мали однозначної відповіді або були сформульовані некоректно. Зрештою суперечливі моменти владнали: в окремих випадках усі відповіді абітурієнтів зарахували як правильні.

Керівник УЦОЯО Ігор Лікарчук заявив: скандал був інспірований репетиторською спільнотою, ЗНО провели успішно, поєднання тестування з державними іспитами зробило останні достовірнішими, хоча й визнав, що процедура не ідеальна. Батьки б сказали — негуманна.

На Заході випускників теж перевіряють зовнішніми екзаменами (у вигляді тестів), але приблизно за місяць до них старшокласники припиняють заняття у школі і мають час підготуватись. В Україні, де освітня реформа завжди залежала від бюджетної економії та особливостей черговго опалювального сезону, ця розкіш дітям просто недоступна.

За словами Ігоря Лікарчука, у багатьох навчальних закладах ще в четвер писали річну контрольну з математики, а наступного дня, у п'ятницю, — ЗНО із «солов'їної». Словом, у нашій школі 11-й клас — не для вразливих чи слабких на нерви...

Іспит за принципом «два в одному» був до того непродуманим, що тільки після його проведення вчителі почали з'ясовувати, як чинити з випускниками, котрих через певні порушення (наприклад, виявлену в кишені шпаргалку) виставили з аудиторії. ЗНО вони не написали, ДПА також. Постфактум у МОН роз'яснили: цим невдахам дозволять перескласти державну підсумкову атестацію. Адже інакше вчителі просто не зможуть їм виставити оцінки в шкільному атестаті...

Тим часом обіцяне Міністерством освіти зменшення навчального навантаження на школярів залишилося суто декларативним. Про це пише у листі до нашої газети народний вчитель України Петро Лосюк: «...У старшокласників щодня 7—8 уроків, а в сільській місцевості більшість учнів витрачають 3—5 годин, щоб дістатися до школи і звідти додому...». У випускному класі вони мають 20 предметів, до того ж на 4 з них виділено по півгодини, а на три — по одній годині на тиждень. Що можна засвоїти з цього «калейдоскопу» за такий короткий час? Як підготуватися до ЗНО? Таке запитання педагог хотів би поставити міністру.

...Під завісу навчального року профільний комітет Верховної Ради та МОН презентували проект базового закону «Про освіту», який має «закласти підвалини» масштабної шкільної реформи. Він передбачає повернення до 12-річки, але з п'ятирічною початковою школою, чотирирічною середньою і трирічною старшою. «Експерти з народу» запідозрили, що тепер малюків почнуть заганяти до класів уже в 5-літньому віці. Під час презентації закону про це згадав освітній міністр Сергій Квіт. І заспокоїв: у документі закладають інший принцип — дитина може піти до школи у 6—7 років. От тільки з яким настроєм вона туди ходитиме і якими знаннями її там намагатимуться «нафаршировувати» — велике питання...

Так само під завісу навчального року Верховна Рада проголосувала за збільшення кількості шкільних уроків фізкультури (з двох до трьох на тиждень) — задля збереження здоров'я юного покоління. Кажуть, що з найбільшим ентузіазмом цю новину сприйняли у сільській школі, де фізкультуру, математику, історію і ще кілька предметів викладає... учитель праці.

Анна ЛУКАНСЬКА.

Донецький університет подарував Вінниці троянду

Урочистою лінійкою розпочалися святкові заходи з нагоди 50-річчя Донецького національного університету у Вінниці (через бойові дії на сході ДонНУ у жовтні минулого року переміщено до міста над Бугом). При вході до головного корпусу вузу відкрито пам'ятний знак — троянду з кованого металу.

— Донецьк у всі часи славився як місто троянд, — розповів **кореспонденту «Голосу України» керівник прес-центру ДонНУ Сергій Бондаренко**. — Саме символ нашого міста даруємо громаді Вінниці за те, що підтримали наш заклад у нелегкий для нього час, надали приміщення для двох навчальних корпусів, частину місць у гуртожитках для студентів і викладачів. Не менш важливою є моральна підтримка колективу громадою Вінниці, керівництвом міста й області.

На урочистому засіданні Вченої ради університету зачитали постанову Ради Міністрів колишнього Союзу під символічним №100 від 28.05.1965 року про створення на базі Донецького педагогічного інституту університету, який нині має статус національного і входить до світового рейтингу найкращих вузів планети. Цікавою стала зустріч в аудиторії №303 викладачів і студентів з колишніми випускниками, серед яких були народні депутати України **Єгор Фірсов та Олексій Рябчин**. З ювілеєм колектив вітав ще один народний депутат від Вінниці, член наглядової ради ДонНУ **Олексій Дорошенко**. Прибули почесні гості — представники органів влади, громадських організацій, благодійних фондів. Чи не найбільше радості зустрічі, що було видно по тісних потисках рук, міцних обіймах, колишні випускники університету, які приїхали до Вінниці з різних міст країни.

Викладачі найстарішого філологічного факультету біля пам'ятного знаку.

— Вінниця стала для нас другою домівкою, і навіть якщо ми знову повернемося у Донецьк, а я в цьому не маю сумніву, не припинимо зв'язків з містом над Бугом, тут збережемо філіал університету, — наголосив **ректор ДонНУ Роман Гринюк**.

Віктор СКРИПНИК.
Вінниця.

Фото автора.

Студенти змінюють адресу

Зі Старобільська в Полтаву переводять два підрозділи Луганського національного університету імені Тараса Шевченка, евакуйованого з окупованої бойовиками території торік, — факультет іноземних мов та Інститут культури й мистецтв ЛНУ.

Уже підписано договір з Полтавським університетом економіки й торгівлі, який надає в користування луганського вузу гуртожиток і навчальні аудиторії. Причину передислокації в ректораті пояснюють так: «Для нас важливо створити всі необхідні умови для навчання студентів. Оскільки в нас творчі спеціальності, то індивідуальні й практичні заняття з професійно орієнтованих дисциплін мають проводитися стаціонарно, а не дистанційно. Ми хочемо відновити контингент іноземних студентів. Тепер це неможливо, тому що ми перебуваємо близько до зони АТО. У Полтаві все тихо й спокійно, там ми створимо комфортні умови для навчання іноземців», — розповіла директор Інституту культури й мистецтв ЛНУ Інна Сташевська.

Однак остаточно залишати Старобільськ підрозділи університету не планують. «Ми враховуємо побажання й можливості наших студентів. Тому в наступному навчальному році працюватимемо на два фронти: і в Старобільську, і в Полтаві. Крім того, система очно-дистанційного навчання теж залишається», — підкреслила Інна Сташевська. У ЛНУ також зазначили, що переїзд у Полтаву — тимчасовий захід. Щойно Луганськ визволять, університет у повному складі повернеться додому.

Павло ВОРОНЦОВ.
Луганська область.

Учитель викував своє безсмертя

На фасаді Трудолюбівської школи, що у Миргородському районі на Полтавщині, урочисто відкрили меморіальну дошку загиблому в зоні АТО землякові Петру Федоряці.

Він вирушив на схід захищати Україну ще у березні минулого року. Був артилеристом, воював у складі 25-ї повітряно-десантної бригади. Загинув смертю хоробрих торік наприкінці липня під час танкової атаки ворога на колону десантників поблизу Шахтарська...

Тоді відійшла у вічність надзвичайно світла людина. Після закінчення вишу Петро Федоряка починав свою трудову діяльність за фахом — як шкільний учитель математики та інформатики. Мав неабиякі успіхи на педагогічній ниві, його досвід вивчали на обласному рівні. Однак півтора десятиліття тому змінив костюм учителя на... робочий одяг коваля. За цей час став неперевершеним майстром, його ножами та клинками захоплювалися не лише в Україні. Справжню дамаську сталь він гартував у звичайній сільській кузні.

Присутні на урочистостях з нагоди відкриття меморіальної дошки наголошували: вчителя, коваля, патріота України Петра Федоряку люди ніколи не забудуть.

Василь НЕЙЖМАК.
Полтавська область.

РЕАЛІЇ

У 17 років лише кожен третій підліток вважає себе щасливим

Україні потрібна комплексна державна політика з формування здорового способу життя молоді та програми психологічної підтримки дітей та підлітків. Такого висновку дійшли експерти, аналізуючи результати чергового, уже четвертого, дослідження на тему «Здоров'я учнівської молоді», представлені учора в столиці. Участь в опитуванні взяли понад 11 тисяч українських школярів віком від 11 до 17 років з усієї країни. Респондентам намагалися забезпечити максимальну конфіденційність. Відповіді дали дорослим привід і для занепокоєння, і для оптимізму.

Приємно здивувала соціологів помічена тенденція до зменшення кількості курців-підлітків. Так, у тому, що зараз не палять, зізналась 84% опитаних хлопців та 91% дівчат. У 2010-му результати відповіді на це запитання становили 75 та 80% відповідно. Попри це, 7 % підлітків усе ж «покаялися» у щоденному курінні. Важливий нюанс: найбільше любителів цигарок серед студентів ПТНЗ. Уперше пробують курити хлопці найчастіше у 11 років, дівчата — у 14.

Доволі поширеним серед підлітків лишається вживання спиртних напоїв. Так, в останні роки спостерігається позитивна тенденція збільшення середнього віку, в якому вперше пробують алкоголь. Найчастіше першу чарчину школярі випивають у 14—15 років. При цьому понад 50% опитаних запевнили, що ніколи не вживали міцних напоїв.

Попри це, стан здоров'я учнівської молоді дає привід для хвилювання. Кожен п'ятий опитаний підліток оцінив стан власного здоров'я як «посередній» або «поганий». Найчастіше школярам дошкуляють головний біль, дискомфорт у спині та роздратованість.

«Аналізуючи дані про те, що 46,3% навчальних закладів потребують нагального ремонту з метою підвищення безпеки, 17,7% не мають гарячого водопостачання, в 24% — проблеми з температурним режимом протягом року, в 15,5% — із цвіллю, в 18,3% погана шумоізоляція, 26,6% закладів використовують непридатну для пиття воду, можна зробити висновок: значна частина навчальних закладів не в змозі створити безпечні для здоров'я підлітків умови, які відповідають Державним санітарним правилам і нормам влаштування, утримання загальноосвітніх навчальних закладів та організації навчально-виховного процесу», — йдеться у звіті за результатами дослідження.

Окрім традиційних болючих питань підліткового періоду, як-то надмірне захоплення комп'ютерними іграми та телевізором, дослідження виявило і ще одне — зайва вага. «Аналіз даних співвідношення зросту та маси тіла в усіх вікових та статевих групах демонструє відхилення від норми у значної частини школярів», — вказано у висновках дослідження.

Не приносить щастя підліткам і дорослішання. Як свідчать результати опитування, з віком кількість тих, хто вважає себе дуже щасливим, зменшується — від 54% серед 11-річних учнів до 23% серед 17-річних. Пояснюють це змінами у потребах підлітка, недостатньою підтримкою з боку родини та вчителів, відсутністю довірливих взаємин у сім'ї і проблемами у взаєморозумінні з однолітками та дорослими. «Батьки не займаються належним вихованням та не спілкуються з дітьми», — констатував Микола Кулеба, Уповноважений Президента України з прав дитини. Результати дослідження показали: у країні поширена так звана соціальна безпритульність, коли батьки не знають, із ким і де проводять вільний час їхні діти. А родинне спілкування зводиться до спільного прийому їжі та перегляду ТВ-програм.

Експерти сподіваються, що із проведеного ними дослідження будуть зроблені правильні висновки. І збереження фізичного та психічного здоров'я підлітків стане пріоритетом і держави, і їхніх батьків.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

ПАРАД ПОРАД

№ 94 (6098) П'ЯТНИЦЯ, 29 ТРАВНЯ 2015

Сьогодні в Україні у центральних, північних та східних областях очікуються дощі, подекуди сильні. Вночі 11—13 градусів тепла, вдень від 23 до 25 зі знаком плюс. Дощитиме також у деяких південних областях і в Криму. Хмарно з проясненнями на заході. Вітер північно–західний, 7—12 м/с. У столиці вдень до 22—24 тепла, вночі 11—13 градусів.

ЦЬОГО ДНЯ, 29 ТРАВНЯ

■ **1912.** Народився Сергій Конончук — український художник-аніматор, книжковий ілюстратор. ■ **1964.** У Києві відкрито для відвідувачів Академічний ботанічний сад НАН України ім. М. Гришка (площа 180 га). ■ **1983.** У Торонто (Канада) відбулися соборна панахида та маніфестація біля будинку парламенту "У 50-річчя голодової облоги України». ■ **1988.** У Лондоні з нагоди 1000-річчя хрещення Русі коштами української діаспори було відкрито пам'ятник Володимиру Великому. ■ **2014.** Загинув поблизу Слов'янська Сергій Кульчицький — генерал-майор, начальник управління бойової та спеціальної підготовки Головного управління Галицького з'єднання Національної гвардії України. Герой України (посмертно).

АСТРОПРОГНОЗ НА 1—7 ЧЕРВНЯ

Овни. Тиждень буде для вас відносно спокійним, без серйозних змін і важливих подій. Займіться облаштуванням житла й фінансовими питаннями.

☺ 2, 7 ☹ 5

Тельці. У вас виникне безліч різних справ і турбот, які потребуватимуть вашої уваги. Займаючись їх вирішенням, не забувайте про свою сім'ю.

☺ 2, 3 ☹ 4

Близнюки. Любов до спілкування цього тижня піде вам на користь, дасть змогу напрацювати потрібні контакти й потоваришувати з цікавими й корисними людьми.

☺ 1, 7 ☹ 3

Раки. На вас чекають грошові надходження. При цьому не потрібно вживати жодних дій, а треба чекати результату від проведеної раніше роботи й пожинати плоди.

☺ 1, 3 ☹ 5

Леви. Вам доведеться ухвалювати рішення щодо того, як чинити далі. Вибрати потрібний шлях допоможуть поради оточуючих, не будьте до них надто суворі.

☺ 2, 7 ☹ 4

Діви. Ви почнете активну діяльність, розгорнете кампанію для досягнення поставленої мети. Відпустіть ситуацію — й усе складеться якнайкраще.

☺ 3, 7 ☹ 6

Терези. Вам добре вдаватимуться справи, що потребують творчого підходу, інтуїції, але не логіки. Сприятливі нові починання, вирішення фінансових питань.

☺ 2, 5 ☹ 7

Скорпіони. Ви можете потішитися, спостерігаючи за тим, як вдало розвиваються події довкола вас. На роботі і в особистому житті все складеться так, як ви хотіли.

☺ 3, 4 ☹ 2

Стрільці. Тиждень буде легким і веселим. Ви зможете бачити світ і навколишні події такими, якими вони є. У цей час добре вчитися мудрості у життя.

☺ 5, 6 ☹ 4

Козероги. У вас з'явиться можливість впливати на події. Доклавши зусиль, ви багато чого доб'єтеся. Іти до перспективного нового чи триматися за старе — вибір за вами.

☺ 3, 4 ☹ 2

Водолії. Для вас цей час нових романтичних і ділових знайомств. Будьте упевнені в тому, що ви робите, це дасть вам змогу досягти позитивного результату.

☺ 5, 6 ☹ 2

Риби. Вам доведеться зайнятися серйозною розумовою діяльністю, відкласти вбік емоції й почуття, а у своїх учинках керуватися логічним розрахунками.

☺ 3, 4 ☹ 6

Щоб вода в саду була якісною

ФАХІВЕЦЬ РАДИТЬ

Більшість садівників-початківців мусять розв'язувати проблему води, облаштовуючи індивідуальні криниці або свердловини.

Щоб уникнути можливих помилок та порушень законодавства, раджу перед початком робіт знайти в Інтернеті та ознайомитися з розділами «Вимоги до облаштування шахтних криниць» або «Вимоги до облаштування трубчатих криниць (свердловин)» головного нормативного документа «Державні санітарні норми та правила «Гігієнічні вимоги до води питної, призначеної для споживання людиною» (ДСанПіН 2.2.4-171-10). Тоді ви знатимете, як правильно побудувати довговічне і надійно захищене від можливого зовнішнього забруднення джерело води. Крім того, контролюватимете нормативну якість робіт найманих копачів криниці чи бурильників свердловини. Також у цьому документі наведено форму паспорта свердловин, який після закінчення роботи повинні надати вам професійні бурильники.

Отож **криниця.** Стандарт вимагає, щоб питна вода була прозора, без забарвлення і каламуті, без присмаку та запаху, приємна на смак. Припустимо, що така вона у вас і є. Якщо у вас по сусідству є криниці, не полінуйтеся розпитати їх власників про досвід споживання води. Можливо, вони здавали воду на хіміко-біологічний аналіз до місцевої чи іншої атестованої лабораторії. Нині багато фірм, що торгують водоочисним обладнанням, мають портативні лабораторії аналізу води. Не варто уникати їх послуг, але тільки атестовані лабораторії можуть надавати документ про придатність води для пиття. Якщо ви не маєте змоги одержати такий офіційний документ з печаткою — не засмучуйтеся. Переконайтеся, що вживання сирої води сусідами не призводить до очевидних розладів роботи органів травлення.

Наступний важливий момент — величина твердості води. Її легко оцінити за шаром накипу на внутрішніх стінках чайника. Забагато накипу — це погано, але повна його відсутність корисна тільки для вашого чайника, а не для вашого здоров'я. Вода з помірною твердістю є важливим джерелом надходження до організму кальцію, магнію та карбонат-іонів. Новітні документи ВООЗ закликають не нехтувати цим джерелом поповнення організму нутрієнтами і попереджають про небезпеку від регулярного вживання модної нині знесоленої води.

Поліпшити якість води можна за допомогою фільтра-келиха. Зверніть увагу на те, щоб фільтрувальний елемент був великого розміру, тобто вміщував максимальну кількість сорбентів. Наостанок нагадаю, що за будь-яких сумнівів щодо доброякісності води слід її кип'ятити.

Свердловина. Найчастіше підземна вода може підкинути нам «сюрприз» із залізом та марганцем, до того ж із запахом сірководню. Якщо налити таку воду у відкриту посудину (відро, каністру, пластикову тару), вона з часом (від години і більше) стане рудою та каламутною за рахунок окислення розчиненого заліза і марганцю до водонерозчинних гідроокисів.

Після подальшої витримки руда може випасти на дно. Вода таким чином самоочищується від заліза та марганцю. Слід лише акуратно злити освітлену воду для подальшого використання.

Є можливість доочищення води від органічних речовин і навіть пестицидів. Для цього треба мати трохи активованого вугілля. Чверть чайної ложки вистачить на відро води. Але попередньо слід розтерти гранули активованого вугілля у ступці до стану дрібного пилу, а потім всипати його у воду й інтенсивно перемішати. Отож, процес глибокої очистки води почався. Повільно осідаючи на дно, частинки пилу всмокчуть у свої мікропори органічні сполуки. Слід повторити декілька циклів перемішування та осідання. Що більше циклів, то глибший ступінь очищення, але вже після третього циклу ступінь очищення перевищить 90%. Наголошу, що така процедура корисна і для криничної води, вона не суперечить використанню фільтра-кухля.

Юрій БОЛЬШАК,
кандидат хімічних наук.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

За невикурені сигарети купив два авто

З ВЛАСНОГО ДОСВІДУ

Хоча про шкідливість куріння писано-переписано, курців у світі не меншає. А ось житель села Боремель Демидівського району Рівненської області Юрій Данилюк (на знімку) півстоліття тому позбувся цієї шкідливої звички. Сили волі додала йому мрія мати власне авто. Тож, відкладаючи в скарбничку кошти за кожну ймовірну невикурену пачку сигарет, він придбав спочатку «Запорожця», потім «ВАЗ» сьомої моделі.

78-річний Юрій Арсентійович згадує:

— На перший погляд, усе сталося ніби спонтанно — взяв та й кинув подалі недопаленого «бичка». А по тілу ніби пройшов якийсь електричний розряд. А з ним минув той потяг, коли навіть дві пачки «Верховини» на день не вистачало. А потім силою волі переборов ще одну залежність: докурити запас у сто пачок «Верховини» та «Ватри». Такий стан маятника відчував місяців зо три. А потім таке поняття, як сигарети, повністю зникло і з життя, і з думок. Ось так уже майже півстоліття. Ніколи не припиняв економлене на сигаретах кидати в скарбничку. Щоправда, щоб накопичити на перше авто, п'ять років виявилося замало. Десь за п'ятнадцять років назбиралася необхідна сума, яку із великим задоволенням потратив на «Запорожця» — майже сто тисяч кілометрів наїздив на ньому. При цьому не переставав щодня класти в скарбничку суму, адекватну одній пачці сигарет. Уже на нову машину. ВАЗ-2107 придбав вісім років тому, саме перед тодішньою великою інфляцією. Не перестаю якусь копійку з пенсії відкладати й нині, хоч у третє своє «сигаретне» авто вже не вірю. Бо немає стабільності. Ціни — як божевільні: і на сигарети, і на авто. А ще — літа вже не ті. А от молодим раджу дослухатися до мого методу. Колись в Україні таки буде добробут, і колись таки матимете своє авто, якщо відмовитеся від цієї згуби — сигарет. Бо вони нічого, окрім зла і підірваного здоров'я, не приносять.

Євген ЦИМБАЛЮК.
Млинів
Рівненської області.
Фото автора.

МІСЯЦЬ-НАВІГАТОР

1 червня. Зростаючий Місяць у Стрільці. Займіться посадкою перцю, баклажанів, помідорів, огірків, гарбузів, кабачків.

2 червня. Повня. Місяць у Стрільці. Проведіть боротьбу з бур'янами. Пошкодивши їх надземну частину, ви полегшите собі роботу.

3 червня. Спадаючий Місяць у Стрільці. Укореніть вуса суниці. За необхідності полийте грядки.

4—5 червня. Спадаючий Місяць у Козерогу. Проріджіть моркву, буряк, петрушку, ріпу. Підсапайте картоплю.

6—7 червня. Спадаючий Місяць у Водолії. Займіться виломлюванням стрілок у часнику, розпушуванням ґрунту, підгортанням рослин. А от саджати й сіяти небажано.

Поради збирала Оксана КАЛУГІНА (oksana@golos.com.ua)

Над номером працювали: Наталія ФІЛІПЧУК, Людмила ОПАНАСЕНКО, Юліана ШЕВЧУК.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2015 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 18 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 14 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 45 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 80000.

Друк:
ТОВ «Поліпрінт», 04074 м. Київ, вул. Лугова, 1а, тел. (044) 464-17-89, факс (044) 464-17-91 poliprint@ukr.net

Зам. 4972

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua
Інформаційний портал – www.golosukraine.com

